

AHIR A LA TARDA FOU PRESENTADA

Una greu denúncia al President de la Cambra

ELS ARTICLES DE LLUIS COMPANYS

La pau del camp en perill

«El Mercantil Valenciano» publica un article de Lluís Companys, dintre la interessantíssima sèrie iniciada pel gran diari valencianista. Ens plau reproduir-lo íntegramente a continuació:

«El 12 de abril de 1934 el Parlamento de Catalunya aprobó por el voto de las tres cuartas partes de los diputados la ley de Contratos de cultivo. Con ella se intentaba establecer la paz, con un poco más de justicia, y encauzar por las vías del derecho las inquietudes y los conflictos de los medios rurales de Cataluña. La ley mereció el aplauso de personalidades distanciadadas del Gobierno y fué recibida con agrado por la inmensa mayoría de la opinión. El proyecto que más tarde presentó a las Cortes de la República, el señor Jiménez Fernández, ministro de la Ceda, se orientaba en las mismas líneas directrices, aunque, como es sabido y era de prever, fracasó.

El Gobierno de Cataluña tenía el deber de legislar sobre un problema que todos reconocen fundamental para la vida de los pueblos. Si el trabajo de la tierra no puede ofrecer más esperanza que la conservación de una pobreza tradicional, los temperamentos audaces y ambiciosos huyen a la ciudad, que ya por tantos otros alientes ejerce su influencia capdadora. Las tierras abandonadas dejan de nutrir con su riqueza virgen las arterias del país; en la ciudad aumentan las falanges de los parados; la industria no encuentra en las condiciones necesarias su primera materia; la miseria de las clases menesterosas, que son los más, disminuye la capacidad de consumo, y el desequilibrio económico que se produce es fuente de malestar y de perturbación.

Problema económico, jurídico y social, complejo, diverso y delicadísimo el problema de la tierra, no se trataba en dicha ley de resolverlo, ni se afrontaba en conjunto, limitándose a la ordenación de algunos aspectos, a canalizar conflictos, en una orientación solvente de política gubernamental republicana e izquierdista, cuyas soluciones, si se comparan con los principios que han informado la reforma agraria en otros países de ciudadanía más atrasada que Cataluña y de Gobiernos de tono conservador, ofrecen características de mesurada prudencia.

Pero los propietarios intransigentes, al amparo de la Liga Catalana y de lo que hoy es la Ceda, levantaron una protesta de enconos. La Liga se había retirado del Parlamento por motivos que luego no o no pudo explicar. No acudió a combatir ni intentó mejorar la ley; pero instigó al Gobierno de Madrid para que plantease ante el Tribunal de Garantías la cuestión de competencia legislativa. La cosa era un poco fuerte, porque la Liga, con sus treinta años de existencia, y para servir intereses electorales y de clase, acudía al Gobierno central contra una ley del primer Parlamento de Cataluña autónoma. Entonces todavía extraño a algunos esta actitud; ahora ya nadie ha dejado de observar con qué afanosa persistencia se dedican los herederos de Prat de la Riba a borrar hasta las huellas de su pregonado nacionalismo.

La ley de Contratos de cultivo entra en las facultades del poder autónomo. El artículo 11 del Estatuto reconoce a Cataluña la legislación exclusiva en materia civil, con excepción de lo dispuesto en el artículo 15 de la Constitución de la República; y entre las excepciones contenidas en éste no se hallan comprendidos aquellos contratos. El artículo 12 del Estatuto dispone que corresponden a la Generalidad la legislación exclusiva y la ejecución directa en lo referente a política y acción social agraria.

El Gobierno de la Generalidad, antes de contestar al recurso planteado por el de la República, pidió informe al Tribunal de Casación de Cataluña, que por unanimidad lo emitió declarando la plena competencia del Parlamento de Cataluña. (Más tarde, en 11 de junio de 1935, la Academia de Jurisprudencia y de Legislación, como resultado de las deliberaciones sostenidas, razonó la competencia plena del Parlamento catalán para legislar sobre las materias contenidas en aquella ley.) La defensa de la Generalidad contra el recurso del Gobierno fué confiada al Amadeo Hurtado, que pronunció un informe magnífico, irrefutable. Pero el Tribunal de Garantías dictó fallo declarando nula la ley aprobada por el Parlamento catalán; los intereses de clase y las pasiones políticas triunfaban.

En 12 de junio de 1934 se celebró una sesión histórica en el Parlamento de Cataluña. Miles de ciudadanos

habían acudido para protestar contra la agresión de que había sido objeto la ley catalana siguiendo la táctica que el Gobierno venía desarrollando contra el espíritu y la letra del Estatuto. Hube de salir al balcón para calmar a la multitud. En aquella sesión pronuncié un razonado y elocuente discurso al conde de Justicia, señor Lluhi, que hoy es, como fué en tiempos de la dictadura, mi compañero de celda, y yo hice unas manifestaciones políticas en defensa de la ley y de los derechos del Gobierno autónomo, que la Constitución ampara. Está reciente el recuerdo de la difícil situación que se creó y que por fin tuvo un arreglo también político con el Gobierno Samper. Fueron modificados por el Parlamento catalán unos artículos de procedimiento que sirvieron de motivo para que el señor Samper pudiera declarar en el Parlamento de la República, desde la cabecera del banco azul, que el Gobierno consideraba la nueva ley ajustada en un todo a la Constitución y al Estatuto. El conflicto había sido, pues, felizmente resuelto, y la ley de Contratos de cultivo estaba en vigor y comenzó a aplicarse.

Pero el día 26 de octubre el «Boletín de la Generalidad», presidida accidentalmente por el señor coronel señor Jiménez Arenas, publica una orden dictada por el general Batet suspendiendo la aplicación de la ley, medida incomprensible e inaudita, que trata por una orden de abolir la ley del Parlamento autónomo; y los campesinos que la defendían, la cumplen y la acatan son perseguidos y encarcelados.

Pero esto no es todo: al amparo de la situación creada se han hecho en Cataluña más de mil desahucios. Hace unas semanas el gobernador general de Cataluña aseguró que el número de desahucios no llegaba a setenta. Sus informes eran inexactos, como ha demostrado la «Unión de Rabassaires» en un libro que acaba de publicar, que es la recopilación detallada de los datos que le ha sido posible recoger a través de sus secciones.

No necesitamos comentar el hecho. No podría tampoco hacerlo con la serenidad conveniente, porque he luchado mucho en defensa de los cultivadores, y la propia «Unión de Rabassaires», arrendatarios y trabajadores, convertida hoy en instrumento de clase eficaz e importantísimo, solvente y apto, que disfruta de crédito, realiza una gran obra de defensa y cooperación social y ha acreditado en el extranjero varios productos agrícolas de Cataluña, debe su organización inicial a mis primeras campañas. Conozco la historia dramática de los desahucios que han perpretado muchos propietarios con sus rabassaires lanzándoles de las viñas

Esquerra Republicana de Catalunya i l'aniversari de Layret

Amb motiu del XV.è aniversari de la mort de Francesc Layret, la Comissió Executiva d'Esquerra Republicana de Catalunya visitarà diumenge vinent, dia 1 de desembre, la tomba on reposen les despulles del gran republicà per a disposar-hi una corona de flors, testimoni d'així l'homenatge del Partit a la memòria del ferm lluitador que calgué víctima del pistolisme monàrquic.

S'HAN SENTIT SENYALS DE LINCOLN ELLSWORTH?

Wellington, 28. — Dos valxells han informat que, poc després del migdia d'ahir, es sentiren senyals de l'aparell de ràdio de l'aviador Lincoln Ellsworth.

Els telegrafistes dels esmentats valxells han manifestat que tan sols han pogut desxifrar les inicials d'a-

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA SECRETARIA GENERAL

Als locals d'aquesta Secretaria, Ronda de Sant Pere, 70, pral., primera, han quedat obertes les oficines de revisió del cens electoral. Tots els qui necessitin acudir-hi poden fer-ho els matins de deu a dues, i les tardes, de cinc a dos quarts de nou, excepte els dies festius.

vis de l'aparell. Així, doncs, es tenen esperances de trobar-los, ja que és indubtable que els tripulants es troben vius.

AVUI, XXXIV ANIVERSARI DE LA MORT DEL MESTRE

Pi i Margall i el Catalanisme

En l'aniversari de la mort de Francesc Pi i Margall, enganyu volem parlar de la constant, profunda i serena simpatia que pel catalanisme va manifestar el català gloriós. Quan, per l'engany o desgràcia, s'alcen veus catalanes presentant-lo com un enemic del nostre ideal patriòtic, els qui no ignoren la vida i l'ideari de Pi i Margall tenen l'obligació inexcusable de restablir la veritat. Fer conèixer d'una manera documentada la seva actitud i el seu pensament, és el millor i el més eficaç homenatge a la seva memòria.

Les acusacions d'anticatalanisme dirigides contra Pi i Margall són una trista aberració. Pot ésser discutida la doctrina política de l'autor de «Les Nacionalitats». Pot ésser remarcada la diferència que existia entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres. Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista. Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives. I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte. Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai. Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre. Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català. Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys». Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista. Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el país que encara no tenia divuit anys».

Sota la influència romàntica del seu estil d'aleshores, batejava un cor catalanista.

Pau Pi i Ferrer no arribà pas a la intensitat patriòtica que assolí Pi en aquell

llibre primerenc, escrit a l'ombra dels campanars de Santa Maria de la Mar.

Era un catalanisme expressat en

teix entre el federalisme regionalista que ell defensava i el catalanisme nacional que defensem nosaltres.

Pot posar-se de relleu el que hi ha de caduc (que no és molta cosa) en les seves concepcions de la realitat peninsular i en el mecanisme del seu sistema federalista.

Una feina anàloga de revisió i crítica pot fer-se avui sobre les doctrines de Valentí Almirall, d'Enric Prat de la Riba.

El catalanisme, en mig segle, ha anat evolucionant com totes les coses vives.

I davant el catalanisme, Pi i Margall va mantenir sense interupció una actitud de respecte i d'afecte.

Ben aït afirmem que ell sempre va defensar el catalanisme i que no el va combatre mai.

Adhuc quan discrepava d'actes o de teories de tal o tal altre grup catalanista, Pi feia constar la seva adhesió sincera als principis essencials del moviment reivindicador de Catalunya.

Els testimonis explícits, clars i categòrics del que diem els vam aplegar nosaltres, anys enrera, en unes col·leccions de textos del Mestre.

Qui llegí aquests textos provaloris haurà de reconèixer que mai cap polític català o català que no sigui específicament catalanista, no ha parlat amb tant d'amor, amb tant d'elogi i amb tanta de comprensió, sobre el nostre ideal de pau i llibertat.

Pi i Margall, en la seva minyona, sentí fortament el patriotisme català.

Ho proven moltes pàgines de la seva primera obra, «Cataluña, o el

TEATRES

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà, darrera de:
MARIA DEL CARMEN
 Diumenge, tarda, COMIAT dels
 famosos artistes ARANGI - LOM-
 BARDI - BATAGLIA, amb
 LA FORÇA DEL DESTINO
 Dimecres, FÚNCIO POPULAR.
 Butaques plates amb entrada, 6
 ptes. COMIAT de la Compañía
 rusa: LA CIUTAT IN-
 VISIBLE DE KITEGE. - Dia 5,
 presentació dels divos artistes
 Gina Clara - Galiano Masini.
 - Dia 7, presentació de la famosa artista
 del Teatre Imperial de Tòquio
 TEIKO KIWA, amb MADAME
 BUTTERFLY. - Es despatxa a
 comptaduria.

PRINCIPAL PALACE

Plaça del Teatre, 4. Tel. 11582

Avui, tarda, a les 5:15. Matí, a
 les 10:15. Dimecres, a les 5:15,
 divuit en dos quadres cada un, en
 vers i prosa, de F. Garcia Lorca:

YERMA

per la seva creadora MARGARITA
 XIRGU. - Nit, a les 10:15.
 Sorollosos exit de la tragèdia andal-
 usa en set quadres dividits en
 tres actes en vers i prosa, de F.
 Garcia Lorca:

BODAS DE SANGRE

admirable creació de Margarita
 Xirgu. - Demà, tarda, a les
 5:15. Nit, a les 10:15.

BODAS DE SANGRE

TEATRE BARCELONA

Compañía
 DIAZ ARTIGAS COLLADO

AVUI, BENEFICI de PEPITA
 DIAZ i COMIAT de LA COMPA-
 NYIA Tarda, a les 5:15, 3ra.
 de l'abonament organitzat per l'As-
 sociació contra la mortalitat infan-
 til:

NUESTRA NATACHA

un monòleg per Caterina Bar-
 cesa - DEMÀ, tarda, debut de
 CARMEN DIAZ amb MORENA
 CLARA.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Compañía de comedias valen-
 cianes dirigida por PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 5. Butaques
 a 1 pta.

ELS ESTUDIANTS

Nit, a les 10:15. Butaques, 2
 pessetes:

EIXOS CASEROS!

l'obra de Felip Melià, de gran-
 dis exit:

EL AMBIENT

TEATRE POLIORAMA

Avui, tarda, a les 5:15:

SOLA

Nit, a les 10:15. Gran CON-
 CERT a càrrec d'Emili Vendrell,
 Eduard Toldrà i el pianista Pe-
 tre Valldera.

Composicions de Chopin, Schu-
 bert, Schumann, Beethoven,
 Mendelssohn i col·lecció de can-
 cions del mestre

EDUARD TOLDRA

TEATRE NOVELTATS

TEATRE CATALA
 Compañía NICOLAU - MARTORI

TARDA, a les 5. L'exit de Jo-
 sep Ma. de Sagarra:

ROSER FLORIT

creació de MERCE NICOLAU i
 RAMON MARTORI. - Nit,
 a un quart d'onze. El grandis-
 sim exit de Lluís Elias

Amàlia, Amèlia i Emília

Demà, tarda i nit. L'exit de
 l'any:

Amàlia, Amèlia i Emília

TEATRE COMIC

PALAU DE LA
 REVISTA

Compañía dirigida
 per Josep Santoro

MAPY

Tarda, a les 5:

Manos arriba

A les 10:15:

MUJERES DE FUERZA

MAPY CORTES

Tereseta MORENO

Isabelita NAJERA

Elva ROY

NAJERA

TRIO ZIGANI

SPASSOWI

SANTPERE

LEON

ALARES

ROY

TEATRE NOU

GRAN COMPAÑIA LIRICA

Divo bariton PAU HERTOGS

Avui, a les 4:30. Colossal Ma-
 tinée Popular a benefici del pù-
 blic. Butaques, 2 ptes. General,
 0'50. Localitats regulades. Ter-
 cer: LOS FARELOS, creació de P. Sa-
 gura, M. Garcia, R. Gubria, 2on:

LA DEL MANOJO DE ROSAS, per
 Pau Hertzogs, Gloria Alcaraz, An-
 toni Miras, Sessura. - Nit, a les
 10. A preus populars. Ter: LOS
 FARELOS. - 2on:

La del manajo de rosas

Dissabte i diumenge, grandis-
 sos programes. Vegeu cartell.

AURORA BOREAL, comèdia en tres actes
d'Agustí Collado

Una lleu malaltia —lleu, però mo-
 lestosa, ja que sempre resulta mo-
 lest —m'ha privat d'ocupar-me de
 l'estrena d'aquesta comèdia celebra-
 da —celebrada l'estrena i la comè-
 dia — a la Societat Iris de Mataró
 el passat diumenge, dia 24. Espero
 que m'ho perdonaran l'amic Colla-
 do i l'amic lector.

Ocupar-se de l'obra artística o li-
 terària d'un amic: no és pas empre-
 sa fàcil, car la crítica més objectiva,
 més desinteressada, pot ferir la sus-
 ceptibilitat de l'artista. L'amic per-
 donarà fàcilment; l'artista, però, es
 sentirà ferit, les més de les vegades
 sense motiu.

Jo crec que un crític mai no ha
 de mentir. Sobretot tractant-se d'un
 amic la mentida és imperdonable.
 El que passa és que cal saber des-
 prendre's de simpaties i d'antipa-
 ties, cal saber situar-se, cal saber
 veure en quines obres hi ha una
 intenció de bondat i en quines
 altres un començament mesquí, cal
 saber tractar amb respecte l'obra
 que critiqueu: sempre, és clar, que
 no es tracti d'una bajanada.

Agustí Collado és un apassionat
 del teatre, un home d'absoluta bona
 fe i d'un amic excel·lent. Recordo que,
 més d'una vegada, m'ha dit: Jo no

tenen una gran transcendència tenen
 en canvi una gran simplicitat.

En les comèdies d'Agustí Collado
 hi ha segurament un vi molt fort.

Però l'autor és bo —bo com els seus
 personatges— i per a evitar que el
 públic s'encaparrí i sofregís tira
 alguna al vi. Les seves comèdies —se-
 guint el camí d'aquesta imatge—
 més que al vi fort i aspre d'un
 Lenormand s'assemblen al vinet in-
 tensiu i un xic ensucrat dels ger-
 mans Quintero. La humanitat teat-
 ral d'Agustí Collado és una huma-
 nitat que fora del teatre no podria
 viure. I això és fet deliberadament,
 ja que a l'autor interessa més el
 teatre que la vida en si. No vol
 dir això, naturalment, que es tracti
 de personatges falsos, de falses pas-
 sions. No; res d'això. Però l'au-
 tor els ha limitat, els ha posat, els ha
 tret tota l'aspror, tota l'aspror de la
 vida de cada dia. És un procedi-
 ment tan fàcil i tan respectable com
 qualsevol altre. Recordo que he dit
 abans que el crític ha de saber si-
 tuar-se.

Agustí Collado veu el teatre a la
 seva manera. I tot, en el seu te-
 tre —les llàgrimes, les rialles, l'a-
 mor, l'odi, etc.— hi és desitjat amb
 gran cura per a no excedir-se per a
 no passar de la correcció amable
 a la violència. En aquest sentit, i
 vist així, el teatre d'Agustí Collado
 és gairebé perfecte.

I en aquest sentit, i vist així,
 «Aurora boreal» és una de les obres
 més discretes, més ponderables, més
 reeixides.

Al bon èxit de la comèdia hi con-
 tribuïren els excel·lents actors de
 la Societat Iris que acabada amb in-
 telligència i fervor Leandro Vilare,
 un excel·lent director que és a la
 vegada un excel·lent actor.

Caldria esmentar-los tots perquè
 tots ho feren força bé. Hem de des-
 tacar, però, els noms d'Antonia Gri-
 llo, Dolores Agseler i Antoni Cal-
 fell.

Lluís CAPDEVILA

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

sabria viure sense escriure comè-
 dies.

Per tant, a Agustí Collado seria
 cruel mentir-li. I immoral. Val més
 perdre una amistat que mentir.

Valg, doncs, a dir la veritat a Agus-
 tí Collado.

M'he deturat un moment a rele-
 gir el que tinc escrit d'aquest article
 i no he pogut evitar un somriure.

Com s'alarma l'home d'admirable
 bona fe, l'apassionat del teatre que
 hi ha en Agustí Collado en llegir
 aquest proem! Com li semblaria
 gairebé terrorífic aquest proem!

Cal, doncs, tranquil·litzar Agustí
 Collado. Estic disposat, perquè em
 sembla de justícia, a tractar bé a-
 questa «Aurora boreal» que han
 estrenat els aficionats de la Socie-
 tat Iris de Mataró. Sempre, però,
 situant-me, com ha de fer tot crí-
 tic, i salvant les degudes distàncies.

Aquest estimat amic nostre és
 avui com avui un dels autors més
 populars entre els ciutadans amate-
 urs de Catalunya, tal vegada el més po-
 popular. La seva producció, ja copio-
 sa, pertany a una mateixa tònica:
 la comèdia amable, lleugera, plàci-
 da, sense complicacions psicològi-
 ques.

Agustí Collado manipula uns con-
 flictes i uns personatges que si no
 tenen una gran transcendència tenen
 en canvi una gran simplicitat.

En les comèdies d'Agustí Collado
 hi ha segurament un vi molt fort.

Però l'autor és bo —bo com els seus
 personatges— i per a evitar que el
 públic s'encaparrí i sofregís tira
 alguna al vi. Les seves comèdies —se-
 guint el camí d'aquesta imatge—
 més que al vi fort i aspre d'un
 Lenormand s'assemblen al vinet in-
 tensiu i un xic ensucrat dels ger-
 mans Quintero. La humanitat teat-
 ral d'Agustí Collado és una huma-
 nitat que fora del teatre no podria
 viure. I això és fet deliberadament,
 ja que a l'autor interessa més el
 teatre que la vida en si. No vol
 dir això, naturalment, que es tracti
 de personatges falsos, de falses pas-
 sions. No; res d'això. Però l'au-
 tor els ha limitat, els ha posat, els ha
 tret tota l'aspror, tota l'aspror de la
 vida de cada dia. És un procedi-
 ment tan fàcil i tan respectable com
 qualsevol altre. Recordo que he dit
 abans que el crític ha de saber si-
 tuar-se.

Agustí Collado veu el teatre a la
 seva manera. I tot, en el seu te-
 tre —les llàgrimes, les rialles, l'a-
 mor, l'odi, etc.— hi és desitjat amb
 gran cura per a no excedir-se per a
 no passar de la correcció amable
 a la violència. En aquest sentit, i
 vist així, el teatre d'Agustí Collado
 és gairebé perfecte.

I en aquest sentit, i vist així,
 «Aurora boreal» és una de les obres
 més discretes, més ponderables, més
 reeixides.

Al bon èxit de la comèdia hi con-
 tribuïren els excel·lents actors de
 la Societat Iris que acabada amb in-
 telligència i fervor Leandro Vilare,
 un excel·lent director que és a la
 vegada un excel·lent actor.

Caldria esmentar-los tots perquè
 tots ho feren força bé. Hem de des-
 tacar, però, els noms d'Antonia Gri-
 llo, Dolores Agseler i Antoni Cal-
 fell.

Lluís CAPDEVILA

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

AMELIA DE LA TORRE

és una de les actrius més destaca-
 des de la companyia de Margarida
 Xirgu. Hi ha en la labor d'aquesta
 jove actriu intel·ligència i sensibilitat.

En «Bodas de sangre», la intensa
 tragèdia andalusa de Federico Gar-
 cia Lorca, ha obtingut un gran i
 merecidíssim èxit

(Foto Puig Ferran)

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.			
Suma anterior ...	167,089'90		
REUS:			
Amics del moment N. R. (19 vegada) ...	25'		
Marian Roca ...	1'		
A la salut de Companys ...	0'25		
Per la llibertat ...	0'25		
Una admiradora de Pérez Farrás ...	0'25		
Una admiradora de Gassol ...	0'25		
Uns catalans dels carrers Tamarit i Urgell (41 vegada) ...	10'		
A. P. ...	2'		
T. E. ...	1'50		
Roselló i Espigues d'aurada ...	4'50		
Gineta i Barroca ...	1'		
Brancuella de flor de teixit de pensaments ...	0'50		
Concepció Guardia (setmanal) ...	1'		
Salvador Segues i Muller (setmanal) ...	1'		
Un grup de dones catalanes del carrer Sant Sebastià, a la memòria de Macià (3.ª vegada) ...	13'25		
Pere Baisells (setmanal) ...	2'		
Conxa Roca (setmanal) ...	0'50		
M. R. per l'amistat ...	5'		
Una vigàntia a la salut de Companys i Consellers ...	2'		
Quatre catalanes de Sant Andreu, per la salut de Dencàs ...	8'		
Catalanes republicanes de Vilasar de Mar (11 vegada) ...	25'		
Mar ...	2'		
Domènec Viñas (12 veg.) ...	5'		
Ramon Tudela ...	2'		
Josep Silvestre ...	1'		
Comallonga ...	1'		
Un grup de dones catalanes del carrer de Pallars (11 vegada) ...	11'		
Un del Coll (quarta de dues setmanes) ...	2'		
X. P. ...	25'		
A. A. ...	0'35		
Manuel Cortés ...	2'		
Manuel Geis, per a la salut de Companys i Consellers ...	1'		
Tres amigues del mercat de la Boqueria ...	5'		
Unes esportistes (quarta setmanal) ...	3'		
Casal d'Esquerra, de Sant Gervasi (Camp Galvany, recaptat del ball a benefici prop-pressos) ...	105'45		
Marcel Cluà ...	1'		
R. Huguet Bosch (15 veg.) ...	1'		
Quatre de la Fusta ...	4'		
Rosa ...	2'		
Pere Dalmau i família (45 setmana) ...	3'		
Lluís Nanot, a la memòria de Francesc Layret ...	5'		
QUOTA SETMANAL:			
Ramon Passoles ...	2'		
Una republicana anticlerical ...	5'		
E. S. S. ...	1'		
Nena Maria Arbones ...	1'		
Anna Port ...	2'		
QUOTA MENSUAL:			
Enric Garrido ...	5'		
Pere Clurana ...	5'		
Montserrat i Adelaida Solé ...	5'		
J. S. P. de S. (novembre) UN GRUP D'ESQUERRANS:			
M. F. ...	0'50		
M. S. ...	0'50		
A. B. ...	0'50		
J. T. ...	0'50		
A. M. ...	0'50		
J. M. ...	0'50		
F. T. ...	0'50		
J. B. C. ...	0'50		
M. S. ...	0'50		
A. M. ...	0'50		
J. M. P. ...	0'50		
J. C. ...	0'50		
J. A. D. ...	0'50		
J. C. P. ...	0'50		
A. C. ...	0'50		
E. B. ...	0'50		
UN GRUP D'EMPLEATS DE COMERÇ (aportació setmanal):			
Rafols ...	5'		
Freixas ...	2'		
Roset ...	2'		
Tuset ...	2'		
Cervera ...	2'		
Medina ...	1'		
Castells ...	2'		
M. Guertó ...	1'		
Manuel Cuello ...	2'		
Antoni Cuello ...	2'		
López ...	2'		
Albert ...	2'		
V. B. ...	5'		
UN GRUP D'OBRERS I OBRERES DE LA CASA FARRERO I CIA. (setmana 34):			
Antoni Aleuqual ...	0'25		
Eduard Sales ...	0'25		
Francesca Ferrer ...	0'25		
F. B. ...	0'25		
J. B. ...	0'25		
Josep Vilalta ...	0'25		

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Radio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI

DIVENDRES

715: Primera edició de «La Paraula».

Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

830: Segona edició de «La Paraula».

Diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició dedicada a les comarques catalanes.

9: Senyals horaris de la Catedral.

11: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12: Senyals horaris de la Catedral. — Soció Femenina. — Música selecta en discos.

1230: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

1240: «Cocktail del dia» de Pere Chicote. — Continuació del programa de discos.

SOBRETaula

13: Senyals horaris de la Catedral. — Lectura del programa.

1305: «Cocktail d'avui» del Restaurant Tivoli.

1310: Cotitzacions del Bors del matí. — Programa de discos variats.

1320: Informació Teatral i Cinematogràfica.

1330: Cartellera de Cinemes. — Continuació del programa de discos.

1345: Crítica d'estrenes de cinemes, per J. Cuesta Ridaura. (Eventual).

14: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. Informació general i local. «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya. Sumari del número publicat avui. — Actualitats Teatral i Musical.

1430: «El fet del dia» per Joan Alavedra. — Continuació de les actualitats.

1455: Bors del Treball, de E. J. A.

15: Sessió Radiobenefica. — Discos escollits.

1515: «La Paraula». Emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Informació de Madrid i general.

1525: Directament des de la Redacció de «La Paraula», a Barcelona. Informació local. — Continuació de la Sessió Radiobenefica.

1540: «Comentari teatral» per Valentí Moragas Roger. — Continuació de la Sessió Radiobenefica.

TARDA

16: Programa de discos.

1630: Música «Da Camera». Rosaura Coma, piano; Juli Jaque, violí; Ferran Pérez Prió, violoncel.

1635: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. Rondalles, contes, cançons típiques. — Programa del Radiodifusor. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

1930: «La Paraula». Emissió de dos quarts de vuit de la tarda. Informació general.

1940: Cotitzacions de monedes.

1945: «Los Enigmas de la Expansión del Universo». Conferència en castellà, per Antoni Román Pulido, doctor en Ciències, cap de la Secció Magnètica de l'Observatori de l'Ebre.

NIT

215: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

2155: «Cine minuts mutualistes». Secció a càrrec del Secretari General de la «Federació de Mutualistes» de Catalunya, senyor Antoni Oliva.

LIQUIDACIO DEL FESTIVAL HOMENATGE A JOSEP ALBA

CELEBRAT AL TEATRE ESPANYOL EL DIA 26 DE NOVEMBRE

Pessetes

INGRESSOS

DESPESSES

TOTAL DE BENEFICI LIQUID Ptes.

NOTA: Comprovants arxivats a l'Ateneu Catalunyà del Dte. VII.

EL TRIBUNAL D'URGÈNCIA

CONDEMNNA ELS AUTORS

DE L'ATRACAMENT A UN

XOFER

Davant el Tribunal d'Urgència es

veté la causa per robatori a mà

armada seguida contra Josep Roca i

Mateu i Josep Llevat, els quals, la

nit del 7 d'octubre propassat lloga-

ren al Paral·lel el taxi que menava

Francesc Roca i els feren portar al

Prat del Llobregat, i una vegada en

deposat, pistoles en mà, li feren lliu-

rar les 35 pessetes que portava, pro-

ducte de la recaptació del dia. Co-

nèssa la malifeta abandonaren el ta-

xi a la Plaça d'Espanya.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

Després de les proves i dels infor-

mes del fiscal i advocat defensor, el

Tribunal condemnà Llevat a sis anys

per considerar-lo quelcom anormal, a

la pena de tres anys, vuit mesos i un

dia de presó.

La guerra italo-etíopica als dos fronts

Mussolini ha amenaçat Anglaterra amb considerar com un cas de guerra l'embargament de petroli

A Roma diuen que l'evacuació de Makalé és una qüestió d'estratègia

Una informació etiòpica diu que el Ras Desta ha ocupat una població de la Somàlia italiana -- En canvi, els italians diuen que el Ras ha estat derrotat pel general Graziani -- Els etiòpics han atacat els avions italians amb artilleria antiaèria

EL RAS DESTA HA OCUPAT LA CIUTAT DE LUGH FERRANDI DE LA SOMÀLIA ITALIANA

Addis Abeba, 28. — S'afirma en aquesta capital que el Ras Desta, amb les seves tropes, després d'alguns atacs per sorpresa, s'ha apoderat de la ciutat de Lugh Ferrandi, a la Somàlia italiana. El Ras Desta troba en aquesta ciutat grans dipòsits de queviures i municions dels quals s'apropia. Lugh Ferrandi té alguna importància per ser punt d'unió de diverses rutes de caravanes i es troba situada a 100 milles al Sud-est de Dolo.

ELS ETIÒPICS NO VOLEN OCUPAR MAKALÉ. ENCARA QUE ELS ITALIANS L'HAGIN ABANDONAT

Addis Abeba, 28. — No ha arribat cap notícia sobre l'evacuació dels italians de Makalé. Els cercles governamentals etiòpics creuen que les tropes indígenes abissínies romanen a la regió de Makalé.

En tot cas, els etiòpics no tenen, pel moment, el propòsit d'intentar reconquistar la ciutat.

EL NEGUS HA REUNIT EL CONSELL SUPERIOR DE GUERRA

Addis Abeba, 28. — S'ha reunit el Consell Superior de Guerra sota la presidència de l'emperador. No es té referència oficial del tractat; però és probable que un dels acords hagi estat el d'intensificar l'ofensiva abissínia a tots els fronts, que ha donat començament a la presa de la ciutat de Lugh Ferrandi. A la reunió hi assistí l'ex-ministre d'Abissínia a París i Ginebra, Teclé Hawariat, que ha retornat recentment d'un viatge d'inspecció que ha efectuat al front Sud. El senyor Hawariat ha declarat que la tàctica envoltant adoptada pels abissínies és la que venen practicant ja molts segles en les seves guerres, i és, per tant, familiar a tots els guerrers abissínies, la qual ha donat, una vegada més, un excel·lent resultat contra els italians.

Hawariat ha dit també que les tropes abissínies d'Ogadea han tingut l'ajut dels excepcionals algaus d'aquesta zona, els quals, no solament han anulat el funcionament de les màquines de guerra italianes, sinó que també han produït molt danys entre les seves tropes, a causa de la rapidesa i extensió de les febles unalries i altres malalties tropicals.

ELS INDÍGENES DESERTORS DE LES LÍNIES ITALIANES DIUEN QUE ELS ITALIANS AFUSELLEN ELS QUE NO VOLEN LLUITAR CONTRA EL SEU PAÍS

Addis Abeba, 28. — Han arribat a aquesta capital 29 dels desertors indígenes de l'exèrcit italià que han passat al camp abissíni.

Els desertors han parlat amb els periodistes estrangers, als quals han fet interessants declaracions arran de la vida als camps italians de guerra i sobre l'odiosa de la seva fugida al camp etiòpic.

Els desertors han arribat en lamentable estat físic.

Declaran que son en gran nombre els indígenes, tant d'Eritrea com de Líbia i la Somàlia italiana que deserten a la primera ocasió que se'ls presenta. Un d'ells ho feren en plena campanya, pèrcats que se'ls volia utilitzar com a carn de canó.

Parlant d'ells mateixos, han declarat que han hagut de marxar a peu prop de 800 quilòmetres pel fet d'haver de donar moltes voltes per a evitar caure a mans de les tropes italianes que els haurien passat per les armes.

Diu que els afusellaments d'indígenes al servei d'Itàlia són un fet que han adoptat aquest sistema amb la intenció d'augmentar la valentia combativa dels soldats.

També diuen que els indígenes al servei d'Itàlia són enviats sempre als llocs de perill i que les tropes blanques avancen sobre terreny netejat d'etiòpics. Per aquesta causa les baixes són nombroses.

Es queixen, a més, dels mespreus i mals tractes dels italians als soldats indígenes per part dels oficials negres, que els tracten com a éssers inferiors.

«Quan es feia necessari atacar a l'arma blanca alguna posició abissínia, se'ns enviava exclusivament a nosaltres, tot el comandament d'oficials blancs, que ens amenaçaven constantment amb el revòlver.»

Han acabat dient que són en gran majoria els indígenes al servei d'Itàlia que tan sols esperen el moment propici per a abraçar la causa abissínia.

ELS COMUNICATS ITALIANS CONTINUEN EN EL SEU LACONISME

Roma, 28. — El Ministeri de Premsa i Propaganda ha facilitat el comunicat de guerra número 57, que diu així:

«El Comandament Superior de les tropes de l'Àfrica Oriental telegrafia:

«En el sector del primer cos d'exèrcit, mentre les nostres unitats completes el reforçament de la línia Makalé-Dolo, la columna Mariotti ha prosseguit les operacions de neteja arribant fins als límits de l'alta planícia.»

L'aviació ha efectuat reconeixements sobre la regió de Kuoram.

EL RAS DESTA HA TINGUT UNA FORTA TOPADA PROP DE DOLO AMB ELS ITALIANS

Asmara, 28. — Comunicant del front de la Somàlia que entre les tropes del Ras Desta i les indígenes italianes, s'ha lluitat un aferrissat

combat a uns 100 quilòmetres al Nord de Dolo, prop de la localitat de Lamma Scillindi.

Els abissínies, procedents del territori de Juba, tractaren d'atacar pel costat a les tropes italianes i s'enfocà un combat que va durar diverses hores.

Finalment, els abissínies es retiraren deixant un centenar de morts. Les pèrdues italianes són de quatre morts i cinc ferits.

DIUEN ELS ITALIANS QUE HAN OCUPAT LAMMA SCILLINDI

Mogadiscio, 28. — L'ocupació de Lamma Scillindi és desenvolupant-se de les majors dificultats. El terreny estava impracticable a causa de les pluges persistents. Grups d'italians hagen de travessar rierres inundades, on hi havia gran nombre de cocodrils. Les forces italianes hagueren de recórrer una extensió de més de 100 quilòmetres de fons en el termini de dos dies. Es confirma oficialment que tot el material de guerra pres pels italians a Lamma és de fabricació anglesa.

A ROMA DIUEN QUE EL RAS DESTA NO HA ENTRAT A LA SOMÀLIA

Roma, 28. — El Ministeri de Premsa i Propaganda ha desmentit la notícia que l'exèrcit del Ras Desta hagi envaït la Somàlia italiana.

EL GENERAL GRAZIANI PREPARA UNA OFENSIVA

Djibuti, 28. — Segons notícies arribades a aquesta capital, el general Graziani prepara una formidable ofensiva que es desenvoluparà a la setmana entrant. L'ofensiva serà simultània contra Sassabaneh i Webbe Shibell.

ELS CAPELLANS CÒPTES COMENCEN A ESTABLIR LAMENT AMB ELS ITALIANS

Aksum, 28. — Hom creu que els italians topen amb alguna resistència per part dels elements conservadors del clero còptic, que romanen fidels al Govern central.

Sembla que un dignatari de l'església còptica ha declarat, després d'algunes vacil·lacions, que els italians han deixat alguns sacerdots als domicilis dels quals es troben municions.

EL RAS NASSIBU TRASLLADA EL SEU QUARTER GENERAL AL SUD

Harrar, 28. — Hom diu de font oficial que el Ras Nassibu ha traslladat el seu quarter general de Djibuti al Sud de Dagabur.

De l'esmentada font informativa es declara que l'avanç dels etiòpics vers el Sud continua amb igual intensitat.

EL GOVERN ETIÒPIC MANTÉ EL SEU SECRET DEL LLOC ON ES TROBA EL RAS DESTA

Addis Abeba, 28. — Hom no sap res en concret de la posició exacta del Ras Desta. El Govern etiòpic observa una política reservadíssima, i afirma que qualsevol indiscreció en aquest sentit seria perjudicial a les operacions militars. Les notícies que es reben de Dessie anuncien que en aquella ciutat regna una animació i activitat extraordinària. Han arribat allí nombrosos camions transportant armes i municions.

Es recull amb escèpticisme la notícia que els italians feren la intenció d'enviar un avanç en direcció al lloc Tana. Es posa de manifest sobre aquest punt que els italians haurien de véncer absences infranquejables, especialment a les muntanyes del Tembien, Semen i el riu Takazze.

Finalment, es recorda que fins ara els italians no han intentat res en aquesta direcció.

ELS ETIÒPICS FORTIFICOEN ELS VOLTANTS DEL FERROCARRIL

Harrar, 28. — Mentre es desenvolupen esdeveniments que, segons tots els detalls, reverteixen en importància, les autoritats etiòpiques d'Harrar no descarten la possibilitat de la línia del ferrocarril. Es construeixen fortificacions i es concentren efectius en gran nombre a Naryf i Maula, a l'altre costat del ferrocarril. També s'estableixen posicions avançades fortificades i s'aprofiten els accidents del terreny, que són abundants en aquesta regió. S'han emplaçat diverses peces d'artilleria lleugera i canons antiaeris de tir ràpid, servits per tiradors especialitzats.

ELS ITALIANS DIUEN QUE HAN ABANDONAT MAKALÉ PER A PREPARAR UN PLA D'ATAC

Roma, 28. — Referint-se a la informació de font estrangera sobre l'evacuació de Makalé per les tropes italianes, alguns observadors militars creuen que tal mesura possiblement forma part d'un nou pla, pel qual s'espera que el mariscal Badoglio utilitzi les tropes indígenes en major escala que el general de Bono, per tal de resistir millor el clima i trobar-se més acostumats als aliments naturals.

EL GENERAL BADOGLIO A ASMAHA

Asmara, 28. — Aquest migdia ha arribat al Quarter General de les tropes italianes el mariscal Badoglio, nou comandant general de les forces italianes a l'Àfrica Oriental.

ELS AVIONS ITALIANS SÓN REBUTS AMB FOC D'ARTILLERIA ANTIAER

Asmara, 28. — Els avions italians

de reconeixement han vist un gran camp abissíni al Sud de Kuoram, ciutat situada en la ruta de caravanes de Makalé a Dessie.

Els aparells italians foren rebuts amb un nodrit foc d'artilleria antiaèria.

ELS TÈCNICS MILITARS ITALIANS ACONSELLEN ENVIAR TRENTA-CINC MIL HOMES A LA TRIPOLITANIA

Londres, 28. — Notícies de bona font, rebudes de Roma, asseguren que els tècnics militars italians estudien la conveniència que siguin trasmesos a Líbia unes altres divisions italianes, que suposen 35.000 homes.

La pròpia informació deixa entreveure que el senyor Mussolini dubita abans de donar la seva aprovació a tal projecte.

EGIPTE FORTIFICA I REFORÇA LA SEVA FRONTERA AMB LA TRIPOLITANIA

El Caire, 28. — Continuen els preparatius militars davant l'eventualitat d'un conflicte. Pensen reforçar les guarnicions i enviar nous carros d'assalt a les regions de Solum i Marsa Matruh.

A les costes s'instal·len nombrosos canons de tots els calibres.

Les sancions

LONDRES DONA EXPLICACIONS A WASHINGTON PER L'AJORNAMENT DE LA REUNIÓ DELS 18

Londres, 28. — Degut evidentment al ressentiment dels Estats Units per haver-se quedat sol al país en la restricció dels subministres de petroli a l'Itàlia, el Govern britànic ha assegurat oficialment als Estats Units que no s'ha abandonat la cel·lulosa de la reunió del Comitè dels 18, sinó que el contrari, que la reunió tindrà lloc molt aviat, probablement la pròxima setmana. Aquesta seguretat fou donada al Govern de Washington quan el conseller de l'Ambaixada dels Estats Units a Londres, Atherton, visità el Ministeri de Relacions Exteriors britànic, sir Samuel Hoare, per tal d'assabentar-se de les causes de l'ajornament de la reunió del Comitè dels Divuit.

A PARÍS ESTAN MOLT ALARMATS DE LES NOTÍCIES PROCEDENTS D'ITALIA

París, 28. — Els periòdics d'aquest matí coincideixen en declarar que l'entrevista celebrada ahir entre el senyor Laval i l'ambaixador de la Gran Bretanya, sir George Clerk, tingué extraordinària importància, molt més, sens dubte, que totes les celebrades fins ara.

Referent a això consideren que en l'entrevista es tractà de la qüestió de l'embargament del petroli a l'Itàlia, qüestió que ha emplotat considerablement la producció anglosaxona.

A això s'hi afegixen les darreres informacions rebudes de Roma, les quals han causat penosa impressió, puix que de la capital italiana arriba la clara impressió que el Govern italià es troba molt alarmat davant l'embargament del petroli.

Les mesures militars de caràcter preventiu acordades per Itàlia, han causat a París enorme impressió, així com la declaració recollida en els cercles oficials italians de que l'embargament del petroli, el cotó i altres articles considerats a l'Itàlia de primera necessitat, podrien obligar a aquest país a cercar-los per la força.

La notícia que Itàlia manté tots els banderes 100.000 homes, el llicenciament dels quals s'havia anunciat per tal que fossin dedicats a l'increment de la producció anglosaxona i el rumor arribat aquesta tarda sobre la possible marxa a Líbia de 35.000 soldats italians, han contribuït a enfosquir l'atmosfera.

UN PERIÒDIC AMERICÀ DE PARÍS I L'OEUVRE TEMEN QUE LA QÜESTIÓ DE LA MEDITERRANEA ES COMPLIQUI

París, 28. — L'edició europea del «New York Herald Tribune» publica una interessant informació assegurant que el senyor Laval es troba profundament inquiet, no solament per la qüestió de l'embargament del petroli, sinó també perquè tem un considerable augment de la situació a la Mediterrània, que es podria produir si l'embargament de petroli arrossegues Itàlia a cometre actes de desesperació.

El mateix periòdic creu saber que el Govern britànic ja ha perdut la paciència davant les respostes d'avaluació de Laval i demana una resposta categòrica i definitiva a les importants preguntes que se li han dirigit.

«L'Oeuvre» diu clarament que els anglesos insisteixen que se'ls respongui categòricament fins quin punt la flota francesa recollirà a l'Anglaterra en el cas que aquesta última fos objecte d'un atac injustificat.

CERTA PREMSA CREU QUE EL DUCE L'AMBAIXADOR ANGLÈS COMENÇARÀ GESTIONS DE PAU

París, 28. — Després de la rectificació feta per Londres a propòsit de la darrera entrevista entre el senyor Mussolini i l'ambaixador de la Gran Bretanya, la Premsa con-

prova, en general, una millora en les relacions anglo-italianes.

«L'Echo de Paris» creu saber que sir Eric Drummond ha preguntat al Duce en quines condicions estaria disposat a fer la pau. Sembla tanmateix que l'ambaixador ha estat autoritzat per a entaular negociacions sobre la qüestió de la Mediterrània en la seva totalitat, tal com el senyor Mussolini proposa.

No obstant, mentre el Duce pensa una mena de neutralització de la Mediterrània, la Gran Bretanya intenta, per contrari, estendre la seva hegemonia. Preparar, un acord amb Grècia que prevegui noves bases britàniques i s'hi entès amb França per a poder emprar el port de Bizerta (Túnis) contra un agressor eventual. Cal preguntar-se, doncs, si Itàlia estarà satisfeta d'aquesta situació.

LES MERCADERIES QUE ENCARA ES PODEN TROBAR A ITALIA HAN DE SER COBRADES AL COMPTAT

Ginebra, 28. — S'ha reunit el Subcomitè financer del Comitè dels Divuit, el qual ha estudiat la qüestió dels pagaments per mercaderies exportades a l'Itàlia. El Subcomitè acordà que d'acord amb la sanció número 108, els productes transmesos a Itàlia hauran d'ésser pagats al comptat.

Els delegats britànics i suecs declararen que els seus Governos ja procedeixen a l'adopció de mesures per assegurar que totes les mercaderies que es transmeten a Itàlia, no prohibides, siguin cobrades al comptat.

També ha celebrat reunió el Subcomitè econòmic, el qual ha arribat a la conclusió que el públic que s'ha establert a Itàlia ha estat aplicat, efectivament, per tots els països membres de la S. de N., excepte Àustria, Hongria i Albània, l'actitud dels quals ha estat objecte d'una discussió a fons.

EL NERVIOSISME D'ITALIA DAVANT LA POSSIBILITAT DE L'EMBARGAMENT DEL PETROLI

Roma, 28. — Es confirma que el llicenciament de 100.000 soldats que el Duce havia anunciat, ha quedat també oficialment anul·lat, amb la qual cosa tots els contingents continuen prestant servei militar.

Al mateix temps s'ha sabut que s'han tallat pràcticament tots els permisos als militars.

En el Ministeri de Premsa i Propaganda no s'ha negat que els rumors d'un possible embargament del petroli obligat Itàlia a retindre les seves tropes.

Es reconeix que el petroli és arma de la qual Itàlia precisa per davant de tot, i aquesta arma està a les mans dels Estats Units, Rússia i dels Estats Units, especialment d'Anglaterra i de la Unió Soviètica, països sancionistes per autonomia a l'embargament aquest suposaria un mal tan gran per a Itàlia en la seva lluita amb Abissínia, que la sola probabilitat que l'embargament de petroli per part de les tres potències sigui un fet, detura el llicenciament dels 100.000 homes i obliga a mesures encara més greus.

Es fan algunes excepcions a la consideració, s'assegura extraoficialment que el motiu primordial de les entrevistes entre Mussolini i l'ambaixador britànic a Roma sir Eric Drummond ha estat la qüestió del petroli. S'afegix que el Duce ha arribat fins a prevenir el Govern d'Anglaterra que Itàlia interpretaria l'esmentat embargament com una nota de guerra i obriria en conseqüència.

Itàlia lluita contra les sancions

Roma, 28. — El Ministeri de Propaganda anuncia que es procedirà a la producció de tot els productes literaris o musicals d'autors que pertanyen als països sancionistes, amb la sola excepció de les obres de Shakespeare i Bernard Shaw i d'algunes obres franceses.

Es fan algunes excepcions al salament a les representacions organitzades pel Doppo Lavoro, sinó a tots els llocs d'esbarjo d'Itàlia.

L'excepció prop d'algunes obres franceses s'ha adoptat en vista de la salut amistosa adoptada pels intel·lectuals francesos amb relació a Itàlia; però, de totes maneres, les representacions d'obres franceses seran molt limitades.

En els concerts no podran interpretar-se obres musicals d'autors de països sancionistes. Totes les composicions de música lleugera i de ball quedaran prohibides sense excepció. Els directors d'orquestrades de nacionalitat algun país sancionista no seran autoritzats a dirigir ni revistes, ni operetes, ballets o pel·lícules.

Solament podrà ésser radiada per les emissores italianes música d'autors alemanys, hongaresos o queixos, amb excepció de la música de Chopin, Liszt i Wagner.

L'AJUT QUE APORTEN ELS BISBES A LA LLUITA CONTRA LES SANCCIONS

Roma, l'episcopat italià continua participant activament en la campanya nacional contra les sancions, així com també a l'anomenada «talla de l'ore».

Nombrosos dignataris eclesiàstics han contribuït amb respectables sumes al fons nacional de l'ore, el qual ha estat organitzat a totes les ciutats i pobles d'Itàlia.

El bisbe d'Assisi ha donat la seva cadena i creu episcopal d'or; el de Chiavari ha regalat el seu rellotge d'or. El bisbe de Piacenza ha renunciat l'ús del seu automòbil.

EL DIA D'AHIR A PARÍS VA TRANSCORRER SENSE INCIDENTS LAVAL GUANYA LA PRIMERA MOCIO DE CONFIANÇA

Herriot ha aconseguit que els seus diputats, contra el criteri dels altres partits del Front Popular, votessin a favor del Govern Laval -- La interpellació sobre les Lligues tindrà lloc el proper dimarts

TANT LES ORGANITZACIONS DE DRETA COM LES D'ESQUERRA TROBEN EN L'ORDRE PÚBLIC QUE CELEBRARÀ AVUI EL PARLAMENT

París, 28. — Els informadors han pogut saber que tant les organitzacions de dreta com les d'esquerra han ordenat als seus afiliats que durant el dia d'avui es troben disposats a intervenir si el curs dels esdeveniments polítics així ho exigeix.

Als cercles ben informats es creu saber que durant les darreres 24 hores, s'ha reforçat considerablement la guarnició militar de París.

LA TENSIÓ D'AHIR A PARÍS

París, 28. — L'efervescència política és enorme i afecta a tota la població parisenca que es pregunta quin serà el resultat de la sessió de reobertura que celebrerà avui el Parlament.

Durant tot el matí, han circulat els més greus rumors. Es parlava d'intents de cops de força a càrrec de les forces de xoc dretistes o esquerristes.

El Govern manté el seu optimisme davant el resultat d'aquesta primera jornada parlamentària, així com respecte al manteniment de l'ordre públic que es proposa assegurar costi el que costi.

Per a això el Ministeri de l'Interior ha adoptat excepcionals mesures de seguretat i ha concentrat a París creixents contingents de guàrdies mòbils, gendarmeria, etc. Es fan tals mesures amb l'objectiu de mantenir la calma i a més es mantindran aquarterades moltes més disposades a sortir al carrer al primer avís.

Al voltant del Palau Borbó (Parlament) s'han adoptat rigorosíssimes mesures de seguretat des d'aquest matí, i s'han establert forts retens de Policia que s'han anat augmentant a mesura que transcorria el dia.

El cap superior de Policia de París segons sembla ha garantit el manteniment de l'ordre públic.

En les forces estacionades prop del Parlament predominen els guàrdies mòbils i han circulat per allí un veritable núvol d'agents de la Policia secreta.

Les forces d'ordre públic, formant importants retens s'estacionen en aquells llocs estratègics de París propiciats per a la formació de manifestacions dretistes i esquerristes.

EL GOVERN LAVAL GUANYA LA PRIMERA MOCIO DE CONFIANÇA RELACIONADA AMB L'ORDRE DELS DEBATS

París, 28. — A les tres i deu minuts de la tarda s'ha iniciat la sessió de la Cambra emm d'enorme expectació. A dos quarts de tres ja estaven atapeïdes les tribunes reservades als Ocos diplomàtics, Premsa i públic.

El president de la Cambra, senyor Bouisson ha declarat oberta la sessió després de les prolongades vacances parlamentàries i acte seguit ha fet l'elogi

fúnebre dels diputats morts durant aquelles.

Després, el president de la Cambra ha donat lectura a les 79 interpellacions presentades. Durant aquesta les esquerreres han interromput freqüentment la interpellació per a aplaudir l'entrada dels seus nous correl·ligionaris darrerament elegits.

Acte seguit, el senyor Laval ha demanat la immediata discussió de les interpellacions concernents a la política financera i econòmica i han quedat ajornades totes les altres. El cap del Govern ha declarat que aquest dispositiu la qüestió de confiança en aquest exigència.

Després d'algunes intervencions s'ha efectuat la votació enmig d'un gran calma, la qual ha resultat favorable al Govern per 345 vots a favor i 225 en contra. Les abstencions foren poc nombroses.

El president de la Cambra senyor Bouisson, ha suspès la sessió a les 16.20.

EL DIMARTS TINDRÀ LLOC LA INTERPELLACIÓ SOBRE LES LLIGUES

París, 28. — A les 16.50 s'ha reprès la sessió de la Cambra i el president senyor Bouisson ha proclamat el resultat de la votació favorable a l'ordre del dia proposat pel Govern, per 345 vots contra 225, sobre 570 votants.

S'ha anunciat que les interpellacions sobre les activitats de les Lligues i sobre la llibertat de reunió es podran fer en la sessió de la Cambra de dimarts vinent.

La Cambra ha emprès la discussió de les interpellacions sobre la política econòmica i financera del Govern.

HERRIOT HA ACONSEGUIT QUE ELS SEUS DIPUTATS VOTESSIN A FAVOR DEL GOVERN

París, 28. — La votació favorable obtinguda aquesta tarda a la Cambra pel Govern francès, és el resultat de l'actitud adoptada per la minoria radical-socialista, els components de la qual havien rebut instruccions del seu cap senyor Herriot de votar a favor del Govern, puix el contrari portaria la seva caligüda.

Sembla que la recomanació de Herriot als seus amics polítics ha revestit certa solemnitat, puix que els va dir que en cas de caure el Gabinet Laval es presentaven tres contingències possibles: formació d'un Govern del Front comunitari, la qual cosa significava la immediata dissolució del Parlament; un gabinet exclusivament radical-socialista. A aquest punt el senyor Herriot aclarí que sabia que no hi havia ni un entre ells que volgués acceptar aquesta responsabilitat en les presents circumstàncies, i quedava solament la tercera possibilitat de formació d'un nou Gabinet semblant en tot al que formava el senyor Laval.

El senyor Herriot a continuació manifestà que, davant aquestes perspectives no hi havia necessitat de canviar de Govern.

La situació econòmica d'Alemanya empitjora cada dia

Berlin, 28. — L'última estadística sobre l'atur forçat a Alemanya registra un notable augment de 114.000 per la qual causa la xifra total dels sense feina al Reich s'eleva a la suma d'1.828.000 persones.

Aquest augment s'interpreta com una conseqüència no la disminució de la capacitat adquisitiva de les masses populars.

Mentre les indústries que reben ordres del Govern com és la metallúrgia, les mines i el ram de la construcció, es troben en constant progrés, les que reben la seva clientela entre particulars es troben en franca devaluació.

Les indústries més afectades per la manca de venda són la tèxtil, la del calçat i la radiofonia. En aquest últim ram, les vendes durant el passat mes de juliol foren realitzades en un 40 per 100 a les realitzades el juli

El nou afer Tayà

(Ve de la primera pàgina)

tari a un escrit d'un senyor que no és diputat. La qüestió es resoldrà perquè diversos diputats radicals m'han comunicat que volen plantejar la qüestió al saló de sessions a-bans que cap altre. Desitgen amb al-xò demostrar que el partit radical no intenta, ans el contrari, que es-tiri terra damunt. Jo necessito po-sar-me d'acord amb el Govern per a conèixer la seva opinió prop del procediment a seguir. Amb aquest motiu demana conferència amb el presi-dent del Consell.

No crec que d'aquest afer se'n pu-gui tractar fins el dimarts, però de totes maneres demà us diré, si efec-tivament la qüestió es tractarà en la sessió del dimarts i també quin serà el procediment a seguir.

EL DIMARTS S'EN PAR-LARA
Madrid, 28. — El senyor Rey Mo-rra en assabentar-se que el senyor Nombela havia tramès un escrit de denuncia al president de la Cambra ha dit:

Ha arribat a coneixement de la Comissió reorganitzadora del par-tit radical com a tota la Cambra i fet que en la tarda d'avui ha estat presentada pel senyor Nombela una denuncia reiterant a suposades irre-

gularitats en relació amb la Societat Anònima Africa Occidental. La Comissió de la minoria parlamentària reclama el dret de plantejar aquesta qüestió al saló de sessions tot donant-li estat parlamentari i sollicitant que siguin habilitats els mitjans per tal que ràpidament s'acarreixin les su-posades irregularitats. No ho farem en la sessió de demà, perquè, com a di-vendres, la majoria dels diputats no serà a la Cambra, però dimarts, per mitjà d'un dels seus membres s'acar-rà al Parlament a fer l'esmentada petició.

EL QUE DIU EL CAP DEL GOVERN
Madrid, 28. — En abandonar la Cambra, el cap del Govern ha parlat amb els periodistes i referint-se al document del senyor Nombela, ha opinat que aquest afer havia de pas-sar a estudi de la Comissió de peti-cions, i aquesta determinaria si ha-via de discutir-se o no al Parlament. Maura fa tot el possible perquè l'a-fer s'acabari.

Madrid, 28. — El senyor Miquel Maura ha dit que farà tot el possi-ble per tal que l'afer del Sr. Nombela quedi totalment acarat.

El senyor Alba ha dit que el par-tit radical havia invitat el senyor Moreno Calvo perquè se sincerés i l'ex-osecretari de la presidència ha contestat que es tractava d'una maniobra del President de la Republi-ca.

Les relacions franco-alemanyes

UN ORGAN NAZI PARLA DE LA NECESSITAT D'UNA ENTESA ENTRE ELS DOS PAÏSOS, ALS QUAIS, DESPRES DE LA DEVOLUCIO DEL SARRA, NO SEPARA CAP QÜESTIO TERRITORIAL

Berlin, 28. — L'orgà de la premsa naciona-socialista, s'advertix l'exis-tència d'un intens moviment a favor d'una entesa franco-alemanya. Itel-sult de molta importància un ar-ticle que publica l'«Observador Raci-sta» en el qual diu princiament:

«Cal que existís i existirà una millor comprensió entre França i Ale-manya. És una necessitat arribar a una comprensió perquè, el contrari, és impossible una pau veritable i per-mament a Europa, com no demostrerà a bastament les fluctuacions que s'han registrat en els anys de la post-guerra».

«El fet d'haver reconquerit Ale-manya la seva llibertat militar, ha eliminat potser el principal obstacle, puix que només és possible una pau veritable entre els pobles lliures, ja que el desarmament d'un d'aquests països podria servir d'estímul als ob-jectius bel·licosos dels veïns. El fuu-rrer ho ha declarat així en diverses ocasions. Aviat farà tres anys que Hitler oferí una mà de pau a França i remarcà que l'Alemanya naciona-lesocialista només tindrà pendència de li-quidació una qüestió: la del Sarra. A-ja no hi ha cap altre plet territorial. Això és claríssim i no provoca cap dubte».

L'Alemanya naciona-socialista con-sidera ara com a realitzades les con-dicions per a una entesa amb França. Alemanya creu, com ho va dir el diumenge el mariscal Petain, que França, satisfeta sola el punt de vista territorial, vol sincerament la pau. Igualment que el mariscal, nos-altres estem persuadits que la seguretat d'un país descansa abans que tot en la seva defensa militar i no en els seus límits».

Una intel·ligència suposa el lleial reconeixement de les necessitats vi-tals dels dos països. A França en-carà no s'ha arribat a això, però els símptomes són clars.

El senyor Laval, que sempre ha desitjat aquesta entesa veu apro-piar-se l'hora en la qual podrà lan-çar-se a aquest camí, ja que fins ara ha pres rumb estrany. Però el president del Consell de França, si-friria un error si intentés encara arrossegar Alemanya a l'adopció de projectes que li són estranys i dels quals avui dia no vol ni sentir parlar».

Aquest article ha estat molt comen-tat, perquè existeixen motius fonamentats per a suposar que ex-pressa l'opinió del Govern naciona-lesocialista sobre l'important pro-blema de les relacions franco-ale-manyes.

HA DIMITIT JA MASSARIK?
La situació de Cuba
HAN HAGUT D'ESSER SUS-PESES LES ELECCIONS

L'Havana, 28. — S'acaba d'anun-ciar que el Govern ha suspès les eleccions que s'havien anunciat per al dia 15 del proper mes de desem-bre.

S'anuncia també que el Govern s'ha dirigit al mariscal Baraduc Mac Bain, de la Universitat neoguineja de Columbia, autor de la llei elec-toral de Cuba i li ha pregat que vin-gui a l'illa per tal d'instaurar pos-tador d'acord els dirigents dels diferents partits polítics.

Hom tem que els partits polítics no accepten el veredict del profes-sor Mac Bain, encara que per des-comptat es considera que la decisió de l'esmentat especialista tindrà gran influència que podria ésser de-cisiva.

HA DIMITIT JA MASSARYK?
Praga, 28. — A darrera hora s'ar-riba a dir que el president de la República doctor Massaryk presen-taria la dimissió avui mateix. Sa-fegues que l'Estat li concedirà una pensió vitalícia i li cedirà el castell de Lany com a residència de camp.

Les negociacions franco-es-panyoles sembla que comen-çaran el dia 5
Paris, 28. — Les conversacions franco-espanyoles relatives a l'a-placació dels acords sobre treball en-tre ambdós països, als quals s'arriba el Sr. Herriot i el cap del Go-vern no començaran probablement fins el dia 5 de vinent mes. Tal com se sap, la Delegació espanyola està presidida pel ministre con-seller, senyor Castiella; consell adjunt a Paris, senyor Cavada, i professor senyor Jordan Pozas.

De Valera ha acordat supri-mir el Senat
Dublín, 28. — El President de l'Estat Lluís d'Irlanda, senyor De Valera, ha decidit la supressió del

Contra els periodistes amateurs

Paris, 28. — La Federació profes-sional de periodistes francesos ha aprovat una resolució en la qual demana la immediata entrada en vigor del reglament aprovat fa molts temps, que fixa les condicions d'ad-missió a la carrera periodística.

La Federació demana també la votació d'una llei que castigui amb severes penes els que es titulen periodistes sense tenir dret a això.

Els Soviets no volen pagar els deutes del règim tsarista
Londres, 28. — Es creu que han fracassat per complet les negocia-cions que es porten a cap per a la concessió a la Unió Soviètica d'un emprèstit de 20 milions de lliures esterlines.

S'afegeix que la causa del fracàs es deu al fet que els russos s'han negat rotundament a indemnitzar els propietaris anglesos dels antics em-prèstits tsaristes.

ESBRINAMENTS SOBRE L'EX-PLOSIÓ D'UN PETARD

La brigada especial ha practicat diverses diligències per tal d'escar-tir les causes de l'explosió d'un petard en una fàbrica de capells, de la Sa-grera.

Sembla que la fàbrica fou venuda no fa gaire i que la nova empresa havia acomiadat alguns obrers per la qual cosa es promougué un con-flicte social que quedà arranjat ac-cidentalment els obrers acomiadats, no-vament.

Així és que la policia no s'explica qui pot haver tingut interès a practicar aquest acte de sabotatge.

Processament i pre-só sense fiança con-tra dos guàrdies

Per part del jutjat número 4, ha estat dictat aule de processament i presó sense fiança, quedant mentres-tal el sumari a disposició del Tri-bunal d'Urgència, contra els guàrdies de Seguretat Enric Manzano Car-rero, i Josep Massó i Massip, que es dedicaven a vendre armes als ele-ments de la F. A. I.

Aquest sumari prove de l'expedient governatiu que ha estat fet a la Pre-fectura de Policia.

Els esmentats processats són com-panyos dels que fa uns sis mesos fo-ren condemnats pel mateix delicte.

ELS RADICALS INTEN-TEN REORGANITZAR-SE

Al Club Republicà Radical s'ha celebrat una reunió de presidents i personalitats del partit, presidida pel diputat Sr. Alcázar Espinosa que digué als reunits que el motiu de la reunió era el tractat de la reorganit-zació del partit. En efecte, després de pronunciat diversos discursos, s'a-cordà el nomenament d'una comis-sió reorganitzadora, la qual elegirà els organismes directores del partit.

Ambs caràcter irrevocabable ha di-mittit la presidència del Club Republi-cano Radical, el senyor Pic i Pon. Sembla que serà convocada una re-unió general extraordinària per veure d'arranjat aquest assumpte.

FUNCIONARIS QUE NO COBREN

Els empleats dels Jurats Mixtos exposen la seva si-tuació precària al senyor Vilallonga

El oficials, auxiliars i altre perso-nal subaltern dels Jurats Mixtes, que porten quatre mesos sense cobrar el nostre diari s'ha ocupat reitrat-ment de la qüestió i, cansats de promeses que han estat fetes per part de l'ex-conseller de Treball, se-nyor Torrens, que els feia passar els dies b i prometent-los que cobriren d'un moment a l'altre.

Darrerament els prometé el paga-ment de tots els seus sous abans de finir el mes i com sigui que això no s'ha portat a terme, decidiren a-nar a visitar el president de la Ge-neralitat per tal d'exposar-li llurs queixes.

Els esmentats empleats es reuniren ahir a la Plaça de la República, amb l'esmentat propòsit, no podent, però, parlar amb el Governador gene-ral Sr. Vilallonga, degut al fet que les seves ocupacions no li ho per-metien.

Foren rebuts pel seu secretari par-ticular el qual escoltà les queixes que li exposaren aquests mode-tes em-

Tota l'atenció dels diputats es fixà en la denúncia que s'ha fet a mans del senyor Alba

Madrid, 28. — A un quart de cinc i cinc minuts de la tarda, el senyor Alba ha obert la sessió. Al banc blau els ministres de la Governació, Instrucció pública, Agricultura i Ma-rina. Poca concurrència als escons i tribunes.

Es llegia l'aprovada l'acta de la sessió anterior.

LES INTOXICACIONS
El senyor GUILLAR, es refereix a les intoxicacions per la farina em-prada en la fabricació del pa, que tantes víctimes ha produït als pobles de Múrcia. Demana als mi-nistres d'Agricultura i Indústria, que posin en joc tots els recursos que tenen al seu poder per tal d'evitar la repetició de tan vergonyo-sos fets que han produït una perju-dicial moral i materials en una regió i als fabricants de farines. Demana que es faci justícia ràpidament.

ELS CATOLICS ES QUEI-XEN...
El senyor VAZQUEZ GUNDIN, de la Ceda, parla extensament dels excessos que es cometen, al seu judi-ci, des de l'adveniment de la Republi-ca, a l'empar de la secularització de cementiris.

Com que l'orador abusa de la lec-tura el PRESIDENT DE LA CAM-BRA li crida l'atenció.

El senyor VAZQUEZ GUNDIN insisteix en les seves denúncies que ha formulat.

El ministre de GOVERNACIO ne-ga la importància a les denúncies que ha formulat el senyor Vazquez Gundin.

EL SENYOR CIRERA I VOL-TA S'ENTREVISTA AMB EL SENYOR VILALLONGA

A les onze d'ahir mati el senyor Cirera i Volta ja eren per la Genera-litat. Feia la mateixa cara que el dia anterior. Tingué una llarga en-trevista amb el governador senyor Vilallonga. Després marxà cap a ex-plícats les seves desventures al se-nyor Gil Robles.

Més tard el senyor Vilallonga re-bé els periodistes, els quals li pre-guntaren per la visita del cap re-gional d'Acció Popular Catalana.

—Respongué el governador: «Ha estat tot el senyor Cirera. Hom conversat molt cordialment. També han estat cordials les visites i en-trevistes que hem fet aquests darrers dies».

—[Així no hi ha hagut acord...?—preguntà un reporter.

—Ha estat simplement una con-versa.

—[Heu parlat del termini que sembla que varen donar-vos els conse-llers nacionals d'Acció Popular Catalana...?—

—No sé que voleu dir. Tal vegada els visitants tenien aquest propòsit; però, en realitat, va ésser un acte de cortesia, malgrat que varem par-lar de política.

—Algú dels qui hi havia a la re-unió ho ha assegurat?— insistí el reporter.

—Tal vegada serà una mala inter-pretació. O bé no varem entendre-ho bé...

Més declaracions del senyor Vilallonga

Afegeix el senyor Vilallonga que també havia estat visitat per comi-sions del Foment del Treball Nacio-nal i de la Cambra de la Indústria, i altres que li havien parlat gairebé panoràmicament dels problemes i cometes de l'economia catalana.

A preguntes d'un reporter digué que els comissionats no li havien parlat del conflicte de la Unió Indus-trial Cotonera, i que d'aquest afer únicament li n'havia parlat una co-missió d'obres.

El periodista donaren compte al Sr. Vilallonga que, malgrat les ges-tions que havia portat a terme el seu antecessor senyor Alonso per tal de desallotjar el Parlament català, semblava que encara hi ha uns guàrdies.

El governador prometé d'acleari-ho i posar les coses al seu lloc.

Després digué el senyor Vilallonga que havia intentat del senyor Es-cales que, en prendre possessió del departament de Governació, tingués cura de disposar que els censors exercissin amb la mínima rigidesa.

Un periodista féu destacar al go-vernador que havia produït molt ma-la impressió que, tan bon punt pren-gués possessió del càrrec, imposés u-na multa de 500 pessetes al diari del vespre «Última Hora» per haver publicat la ressenya de l'acte de pre-sa de possessió del governador ge-neral, tal com va succeir, i sense fer comentaris.

El senyor Vilallonga ha dit que s'assabentaria bé del que va ocórrer amb aquesta sanció, i ha afegit:

—Com a criteri de caràcter gene-ral, he de manifestar que no soc partidari d'imposar penes per de-lictes de Premsa. Però crec també que una vegada imposades les pe-nes no han de donar-se, ja que això porta a la impunitat, cosa sempre immoral. Respecte a aquesta penya de que en parlaré, vull fer present que va ésser imposada per no haver estat presentades a la cen-sura les galeades. Malgrat tot, te-nint en compte que va ésser impo-

pleats que no cobren el que tenen de-vengut i alguns d'ells es troben en situació apurada.

Els visitants exposaren les seves queixes contra l'ex-conseller senyor Torrens, que no ha procurat salvar els sous d'aquesta modestíssima em-pleats, la majoria dels quals no te-nen altra col·locació que la del Jurat Mixt.

Es dona per acabat aquest debat i es passa a l'ordre del dia.

UN DICTAMEN DE LA CO-MISSIO DE JUSTICIA

Es posa a debat el dictamen de la Comissió de Justícia referent al pro-jecte de llei modificat l'article 56 del decret de 6 de maig del 1931, re-lacionat amb la composició de les Sales dels Tribunals.

EL CAP DEL GOVERN I EL MI-NISTRE D'AGRICULTURA lleige-ixen projectes de llei.

DISCUSSIO DEL DICTA-MEN SOBRE DRETS REALS

Continua la discussió del dicta-men referent al projecte de reforma de l'impost de Drets Reals.

El senyor MANGLANO continua la defensa dels paràgrafs de l'esme-na i el fa extensiu en llargues con-sideracions.

El senyor SIERRA MARTINEZ li contesta en nom de la Comissió.

L'esmena és refusada per 104 vots contra un, i una abstenció.

Seguidament, en votació ordinària són refusades altres dues esmenes del senyor Manglano als apartats 10 i 27.

El senyor RODRIGUEZ PEREZ defensa una altra esmena.

El Sr. CALVO SOTELLO en retira una altra i el Sr. AZPÉTTIA en de-fensa diverses, després d'ésser accepta-ta per la Comissió una altra de Sr. Casanueva.

El senyor CHAPARRIETA interve per a dir que no pot acceptar que es declari lliure l'afer. Afegeix que s'ha-

sada per la ressenya d'un acte en el qual vaig intervenir molt directa-ment demanant una informació i aconsellant benevolència.

—Cal tenir present, senyor Vila-longa, que va ésser consultada l'òr-dina de censura sobre si era permes publicar la informació de referència.

D'altra banda, els diaris de Madrid han parlat extensament de la vostra premsa de possessió.

—Seguí com sigui, ja dic que in-formaré favorablement per tal que es posi remei a la penya d'«Últi-ma Hora»; però no vull que la res-solució sembli una desautorització per al censor. En quant a les informa-cions que publiquen els diaris de Barcelona, els diaris de Madrid es fa difícil unificar el criteri de la censura, però ho procuraré.

El senyor Cirera, parla de l'entrevista darrera que ha celebrat amb el senyor Vilallonga

El cap regional d'Acció Popular Catalana parlà amb els periodistes de la seva entrevista d'ahir mati amb el governador general senyor Vilallonga.

—He parlat poca estona. Estable-ria convocat per a les deu a la Ge-neralitat i m'he retardat una mica. Ja eren dos quarts d'onze. Com que el senyor Vilallonga havia d'anar a la Divisió, la conversa que hem sostingut tots dos ha estat relativament breu.

—[Continuà aquesta entrevista?—

—Probablement. El senyor Vila-longa m'ha promès que en telefo-naria i m'indiciaria l'hora que el puc tornar a veure. Aleshores repre-n-dre la conversa.

—[Quins són els punts substan-cials de les negociacions realitzades entre nosaltres?—

El senyor Cirera i Volta dubta un moment abans de contestar.

—Aclarida la situació, en el sen-tit que sigui, amb molt de gust us exposaré aquells punts essencials. De moment, permeteu-me que me n'abstingui.

—[Quin abast té l'entrevista sostinguda ahir entre el senyor Vila-longa i la minoria municipal d'Acció Popular Catalana?—

—L'actitud d'aquesta minoria és de disciplina absoluta. I la visita que ahir va fer al senyor Vilallonga és simplement una visita de cortesia.

—Tenim entès que l'entrevista va durar cinc quarts d'hora...—

—Naturalment que es va parlar del moment polític actual, i que, per tant, la conversa s'estengué una mica més.

—Sembla que alguns diaris d'a-quest mati volen donar a entendre que tot això que passa obeeix a una maniobra de gran envergadura que els elements directores de la Ceda de Madrid i la Lliga, i que aquest pacte tendria a reduir les possibilitats polítiques d'Acció Popular Catalana. [El hi alguna cosa de cert, senyor Cirera?—

—Ho desconec en absolut. I tinc una raó per a negar-ho: la lleialtat amb què sempre s'ha conduït amo ni el senyor Gil Robles. Ell m'ha donat tothora unes proves màximes de confiança. Estic segur, doncs, que si existís algun «pacte-parla», el mi-nistre de la Guerra no tindrà cap inconvenient a fer-m'ho conèixer.

No nego, però, afegeix el senyor Cirera, que per una de les parts pugui existir alguna maniobra. Po-dria ésser que aquest partit al qual he alludat, volgués fer honor a la divisa «Primum vivere».

via acordat eximir de l'impost les transferències inferiors a dues mil pessetes però els centres tècnics in-formaren que aquesta excepció podia ésser una porta per on escapar de l'impost. Per la resta la quota que s'establí de 120 no és excessiva. No obstant —afegeix— no tinc cap inconvenient a rebaixar el tipus a l'u, al 075 o al 050 al que es vulgui. El que no puc acceptar és obrir por-tes per on es burli l'impost.

El senyor AZPÉTTIA rectifica i popera el tipus del 025.

El senyor CHAPARRIETA: Es conforma a acceptar aquest tipus del 025 però a condició que aquests 095 cèntims que es rebalxen es car-guin als tipus d'herència de rics.

L'esmena és retirada i el dictamen rectificat en la forma indicada pel ministre de Finances.

El senyor CHAPARRIETA puja a la presidència i conferència amb el senyor Alba, una bona estona.

El senyor MANGLANO sollicita la modificació de diversos tipus d'im-postos, estent-se en consideracions.

El senyor ALBA li crida l'atenció prop a l'extensió que dona al seu discurs.

El senyor MANGLANO acaba la defensa de la seva esmena.

El senyor GONZALEZ RAMOS diu que té dues interpellacions anun-ciades i que no té cap inconvenient d'explicar-les en el mateix dia.

El senyor ALBA li ofereix que es posarà a discussió la setmana prò-xima.

S'alcega la sessió a tres quarts de nou de la nit.

El plet Cirera-Vilallonga
Declaracions del Governador General

El senyor Cirera ha tornat a reunir les seves «forces»

Ahí a la tarda, al domicili social d'Acció Popular Catalana, es reu-ní de nou la comissió d'acció política del partit, sota la presidència del cap regional senyor Cirera Volta, per tal de prendre acords relacionats amb la situació creada per la solu-ció que tingué la crisi del govern gestor de la Generalitat.

Fou dit als periodistes, que in-entre el senyor Cirera no s'entrevistés novament amb el senyor Vilallonga no era pas possible avançar res, i que, per altra part, ja es faria pu-blic la nota que tenen anunciada contestant a la que publica el senyor Vilallonga.

LA CEDA I LA GENERALITAT
EL QUE DIUEN LUCIA I GIL ROBLES

Madrid, 28. — El senyor Lucia i Robles, sobre el plet sorgit a la Generalitat, digué:

—Crec que tot quedarà arran-jat de seguida.

El senyor Gil Robles, per la seva part, manifestà:

—Suposo que tot quedarà satis-factòriament i ràpidament resolt. És qüestió d'hores, més o menys hores; però, tanmateix, crec que es resoldrà tot satisfactòriament.

Se li preguntà si l'actitud del se-nyor Cirera Volta responia a un cri-teri personal o d'organització regio-nal i contestà:

—Les organitzacions regionals són autònomes, i tenen plena llibertat i responsabilitat per a procedir en ca-da cas. Una altra cosa és que a mi se'm pugui demanar una orientació.

Tanmateix, la solució ha de sortir dels elements interessats, que en a-quest cas gaudeixen d'autonomia.

EL SENYOR VENTOSA NO VOL DIR RES

Madrid, 28. — Al saló de ministres varen conferenciar els senyors Gil Robles i Ventosa i tractaren del plet de la Generalitat de Catalu-nyia.

Els periodistes varen interrogar al senyor Ventosa, el qual digué que el plet que es tramitava a Barcelona corresponia al senyor Duran i Ven-tosa.

Com sigui que se li digué que en cas d'haver-se trobat una solució sa-tisfactòria li hagués estat comuni-cat des de Barcelona, el senyor Ven-tosa digué que si, naturalment, però es nega en absolut a donar cap im-pressió sobre la solució del plet.

L'Ajuntament gestor
ES REUNIRÀ EN PLE PER A PARLAR DEL CONTRACTE DE TRESORERIA

L'Ajuntament gestor que gaudim treballa a narxes forçades, d'a-cord que deia el senyor Pic i Pon abans de la història de l'«Estraper-lo».

—Cal que deixem moltes coses començades i encarrilades per quan vingui un Ajuntament popular no hagi de fer més que continuar la tasca començada. Tothom ens ho a-graïrà i primer que ningú els consel-lers que es trobin en aquell cas i, després, els barcelonins.

Pel que es veu el senyor Jaumar comença en la mateixa setna municipalista del senyor Pic i Pon, i per tal de donar impuls a la cosa, ha convocat pel dilluns vinent un Ple Municipal per a parlar del Contrac-te de Tresoreria.

La cosa pot estar molt d'acord amb el criteri de deixar les mans dels Ajuntaments populars el més lligades possible d'acord amb inte-ressos que representen els actuals

A LA MEMORIA DE BELLO

Juli Just dedica un emotiu recordatori a Lluís Bello i a Catalunya

Madrid, 28. — Als salons d'Esque-ras Republicanes es celebrà un acte a la memòria del senyor Lluís Bello. Presidí l'acte el senyor Joaquim No-guera, acompanyat dels dos fills del senyor Lluís Bello i dels oradors que havien de

De com cinc-centes mil pessetes
es converteixen en milions

Madrid, 28. — La impressió que es té sobre la sentència que ha dictat el Tribunal que jutja el senyor Larro Caballero, és que hi ha divergències de criteri i que la signatura donarà motiu a serioses meditacions, encara que es suposa que la sentència serà absolutòria.

JA EN TENIM UN ALTRE

cap del Govern no llança tot a rodar amb la seva mania de defensar la caducitat del plebiscit i el canvi d'impressions. Nova recerca angoixosa de vots. Així una setmana i una altra...

El partit oficial polític anuncia panorames aclarits i fa comptes galants. Els diputats de la majoria

Madrid, 28. — La impressió que ha de fer sobre la sentència que ha decidit el Tribunal que jutja el general Llaro Caballero, és que hi ha divergències de criteri i que la signatura donarà motiu a serioses meditacions, encara que es suposa que la sentència serà absoluta.

Sembla que la sentència
serà absolutòria

Madrid, 28. — La impressió que es té sobre la sentència que ha dictat el Tribunal que jutja el senyor Larro Caballero, és que hi ha divergències de criteri i que la signatura donarà motiu a serioses meditacions, encara que es suposa que la sentència serà absolutòria.

ELS ESPORTS

ARBITRES I ARBITRATGES

Es un tema d'actualitat aquest dels arbitres dels esports. S'han produït tant incidents aquests darrers, que s'ha anat parlar-ne.

Amb l'interval de vuit dies, l'Esportista i el Barcelona han vist casualment alguns dels seus millors jugadors. Però, a l'hora que es diu, no s'ha pogut jugar, per haver estat expulsats del camp a conseqüència de practicar joc brut (diguem-ho pel seu nom). I com ells, altres jugadors també castigats a la resta d'Espanya.

Sembla que per fi s'ha iniciat una veritable croada. Va començar la Federació Espanyola amb la publicació d'una nota en la qual condemnava la "llei del joc", i els arbitres, emparats pels continguts d'aquesta nota, sembla que han aconseguit mostrar-se severos.

No els críem pas. Preferim això, al fet que continuïn com fins ara; que els jugadors poguessin practicar el joc que els plau més, sense que l'arbitre, pel que fos, no s'atrevisi a expulsar del camp cap jugador. I els camps de futbol, en moltes ocasions semblaven més un camp d'agranament, que un camp d'esport.

Ens agrada el procediment de l'expulsió; ens compia perquè estem segurs q' serà el més efectiu per tal d'acabar amb els abusos que venien regnant. Qui no sigui capaç de jugar net, imitant-se a les normes de la correcció més elementals, no és digne de trepitjar un camp de joc.

Però ara es dona un altre cas, el dels arbitres. Els arbitres poden expulsar del camp un jugador i el club al qual pertany el sudit jugador és el perjudicat, però, l'arbitre que fa un arbitratge dolent per prohibir-li que trepitgi un camp de futbol? Lògicament, haurien d'esser els clubs, però els clubs sols tenen dret a fer-ho abans de començar les competicions, és a dir, quan no hi ha motius fonamentats per a recusar els serveis d'un arbitre determinat. A part això, els clubs no poden demanar l'expulsió d'un arbitre de la llista de servei actiu; és més, els clubs, no tenen ni dret a escollir l'arbitre que millor els plagi, és el Col·legi Nacional el qui els assigna, i una vegada nomenats per aquest Col·legi, els clubs no tenen més que acceptar-los. No hi ha, doncs, igualtat de tracte, no és just que tota la força estigui d'una banda; que els arbitres puguin expulsar un jugador del camp, i els clubs no puguin escollir els arbitres a gust seu.

Ens sembla molt bé que s'actui amb energia quan en un camp de joc un atleta efectua un acte indegne, però als clubs se'ls ha de concedir, quant menys, el dret a succeir els arbitres, segons la capacitat que demostrin a aplicar degudament el reglament.

LLUIS MELENDEZ

Atletisme

LA I VOLTA A LA BARCELONA ANTICA

Es molta l'expectació i interès que existeix en torn d'aquesta important cursa que organitzada per la F. A. E. G. E. es celebrará el proper diumenge sota el control de la Federació Catalana d'Atletisme.

El termini per a fer la inscripció final el divendres dia 29, a les nou del vespre, i es poden cursar aquestes al local del Club organitzador, Baix de Sant Pere, núm. 35, o a la Federació Catalana d'Atletisme (Sant Honorat, núm. 7).

EL FESTIVAL DE LLIBRE PREPARACIO CELEBRAT AL CAMP DEL C. E. NATURA

Resultats tècnics del matx de llibre preparació celebrat el passat diumenge al camp del C. E. Natura amb motiu de la Festa Major de Sant Martí:

Pes

Molina (Icaria), 111; Solé (Natura), 109; Aranda (Granollers), 103; Consagel (B. U. C.), 102; Cugueró (B. U. C.), 101; Parés (Natura), 99.

100 metres plans

Carré (A. A. Vida), 12 1/5; Guarné (A. A. Vida), 12 1/5; Guarné (A. A. Vida), 12 1/5.

No responem de la publicació immediata de les notes preques que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

Ant. Avui

SCHMELING HA EMBARCAT CAP A AMERICA PER TAL D'ASSISTIR AL COMBAT JOE LOUIS - UZCUDUN

Berlin, 28. — Sense cap anhel previ, i enmig de la sorpresa general dels cercles esportius, aquest matí ha sortit de Berlín en direcció a Breme, on embarcarà vers Nova-York, l'ex-campió del món de box, Max Schmeling.

L'ex-campió del món ha estat ben explicat i ha declarat que marxa a Nova-York amb l'objectiu d'assistir al combat que Joe Louis i Paulino Uzcudun disputaran, el 13 de propera setmana, al Madison Square Garden.

Schmeling na afegeix: "Estic interessat en gran manera a veure el combat i a observar ambdós pugils. Mantinc la meua amicitia de reconquistar el títol mundial i vull saber les probabilitats que té el meu rival. El juny del 1936 osareu anar a l'actiu, campió del món, Jimmy Braddock, que posarà en joc el seu títol i vull saber les possibilitats que tinc de prendre'l-hi."

ESCACS

L'ex-campió mundial Capablanca jugarà unes simultànies a Bilbao

L'ex-campió del món d'escacs Capablanca, com dèiem l'altre dia, ha desembarcat a Bilbao, on ha estat molt ben rebut. Subito, que ha donat dues sessions de simultànies, que han desvetllat fort interès entre l'afició bilbaína. Després, seguint la seva tornada per la península, anirà a Logronyo, on els aficionats d'aquesta localitat s'enfrontaran amb el campió en una sessió de simultànies. Després passarà per Madrid, on la Federació Espanyola d'Escacs li organitzarà una bona rebuda i on romandrà segurament alguns dies, per tal de complaure els escaquistes de la capital de la República.

El comitè que treballa per a la seva estada a Barcelona va obtenir valuosos col·laboradors dels nostres escaquistes, les quals ens permeten suposar que l'estada de Capablanca a Barcelona serà digna de la nostra ciutat i de la importància del geni escaquista que ens ha de visitar.

El club i aficionats que s'interessin per a aquest esdeveniment cal que es dirigeixin al senyor Antoni Garrigosa, Federació Catalana d'Escacs, Bellafilla, 3, telèfon 18456.

AVIACIO

Als vols gratuïts d'Aero Popular de Barcelona

Els diumenges primer i 8 de desembre efectuaran vols de baptisme de l'aire per a tots aquells socis que encara no han fruit d'aquest esport aeri. Per tant, el que desitgi volar en un d'aquests dies cal que passi per la secretaria del Club, Avinyuda del Portal de l'Angel, 23, de 7 a 9 de la nit, per tal d'inscriure's a les llistes corresponents, fins al dissabte inclusivament.

Aviat anunciarem vols per a tots els socis en general.

RUGBY

El Campionat de Catalunya

LA JORNADA DE DIUMENGE

F. C. Barcelona - R. C. Hospitalet, U. S. Sant Joan - B. U. C., R. C. Cornellà - U. E. Horitzó.

COMPRO

Pago mes que ningu per trossos de cadenes, tapes de rellojge, dents, medalles, anells, joies, monedes, etc.

5'80 a 11 ptes. gram

JOIERIES LA ACTIVA

Hospital, 65 i 69

FUTBOL

DIUMENGE A LES CORTS

CORRESPONENT AL CAMPIONAT DE LLIGA JUGARAN BARCELONA I SEVILLA

Magnífic programa de Lliga el que es prepara per al pròxim diumenge al camp de Les Corts. L'equip del Sevilla, actual campió d'Espanya, front a front amb el F. C. Barcelona, campió de Catalunya. Tots recordem que la passada temporada el Barcelona fou vençut a Les Corts i al Nervión pel Sevilla en els dos encontres de Lliga. Tenim motius per creure que diumenge el Barcelona, enfortida la moral amb la magnífica victòria obtinguda sobre el València a Mestalla, aprofitarà aquesta avinentesa per a reivindicar-se d'aquelles dues derrotes de la temporada passada.

Segons notícies que ens arriben, sembla confirmar-se que el Sevilla presentarà contra el Barcelona el seu equip complet, que no ha pogut arregar en cap dels encontres fins ara jugats. Especialment la inclusió de Campanal en el centre de l'atac sevillà donarà a l'equip aquella cohesió i confiança que són tan necessàries en aquests encontres tan difícils i de resultats tan incerts.

Pel que fa referència al Barcelona, sembla que l'única variació que s'introduirà en l'equip en relació amb el que actual a Mestalla serà la repartició del porter Nogué.

DAVANT DE POSSIBLES ALTERACIONS D'ORDRE PUBLIC

La «Trade Unions» s'ha dirigit al Govern per tal d'anul·lar el matx Anglaterra-Alemanya

Londres, 28. — El Consell dels Trade Unions ha decidit dirigir-se al Govern demanant-li que anul·li la celebració de matx internacional de futbol anglès-Alemanya anunciat per a pròxim dimecres.

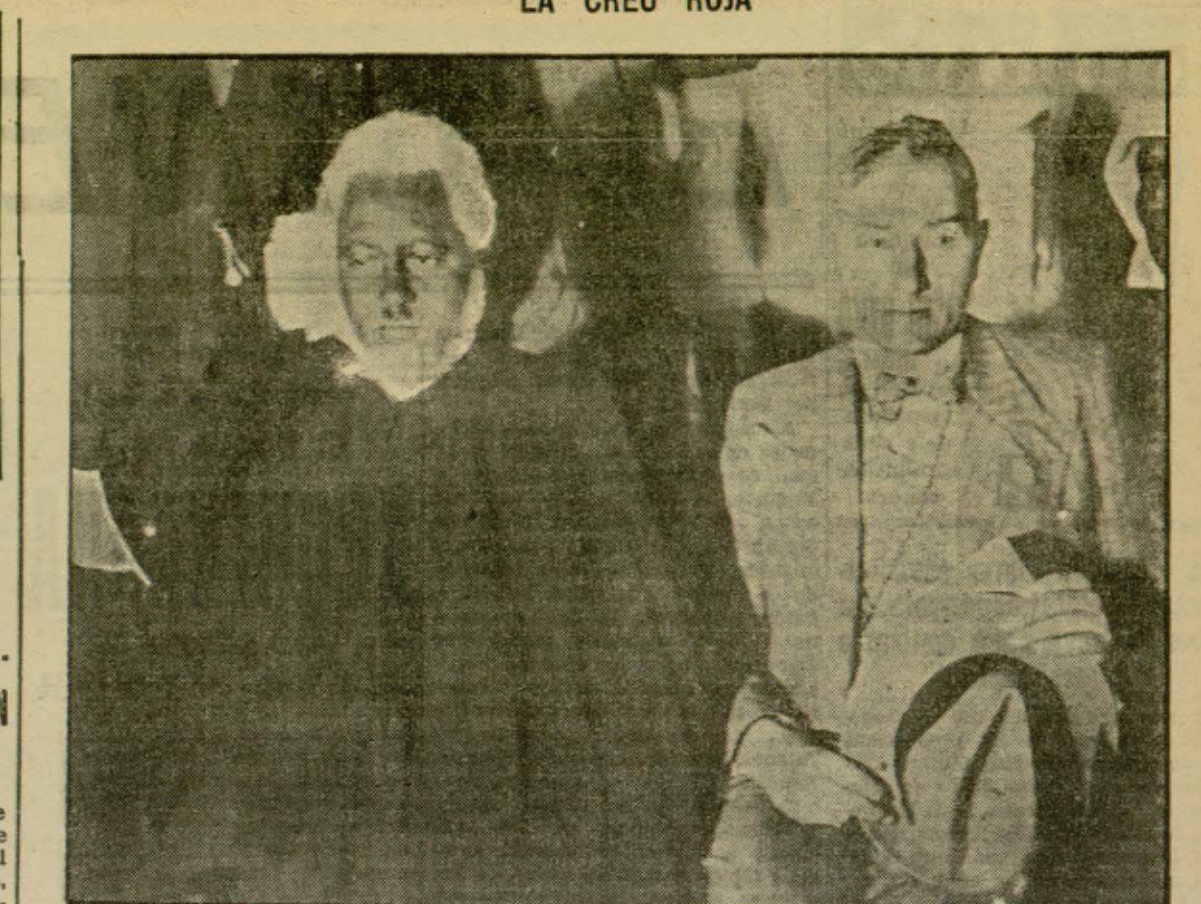
Es creu, a general que el Govern no escoltarà aquesta suggestió i que en canvi insistirà prop dels dirigents alemanys a l'equip amb motiu de l'actitud dels alemanys que no pugui donar lloc a al·legacions d'ordre públic, la qual cosa podria esser provocada amb exhibicions de banderes nazis.

Es produirà de salutacions feixistes.

NEGAT QUE TINGUÉS CAP RELACIÓ AMB EDA URBANI I AFEI QUE NI LA CONEIXIA.

Es tracta d'un mutillat de la gran guerra i li manca una cama.

Serà expulsat, a demanda d'ell, per la frontera francesa.

El ministre de Negocis Estrangers abissini, acompanyat del metge suec doctor Ianner, vice-president de la Creu Roja a Abissínia i director de l'hospital Emperador Menelik

NATACIO

Les activitats del Club Esportiu Mediterrani

Les activitats del Club Esportiu Mediterrani no resten descurades en l'època d'hivern, en la qual per dedicar tota la seva atenció a les practiques de la natació esportiva es fan més difícils.

La instal·lació del gimnàs, que disposa en el seu estatge social, Comtes de Barcelona, 6, primer, li permet de tenir en actiu el dinamisme de l'entitat, reconeguda la importància de la cultura física com a mitjà de preparació de tots els esports, i molt particularment, la natació.

Per altra part l'acceptació assolida per les classes de gimnàs que tots els matins i nits dels dies feners, de 7 a 9, es donen en el C. E. M., a les ordres del professor G. Garcia, de persistir tal afició i ajuda, permetran dintre de poc a una ampliació de les millors que s'estan efectuant.

SUPOSAT ESPIA EXPULSAT

Segons la Policia, era el soci d'Eda Urbani

Procedent de Palma de Mallorca, arribà ahir a Barcelona, el subdit francès Henri Marcel Total, el qual segons els informes de la policia, estava associat amb Eda Urbani, per tal de dur a cap cert espionatge.

Marcel nega que es dediqués en aquesta activitat i diu que si era a Mallorca és perquè es dedicava a fer uns plans d'unes urbanitzacions d'alguns llocs on una companyia francesa pensa explotar fent-hi cases.

Negà que tingués cap relació amb Eda Urbani i afegeix que ni la coneixia.

Es tracta d'un mutillat de la gran guerra i li manca una cama.

Serà expulsat, a demanda d'ell, per la frontera francesa.

COMERÇ I FINANCES

LA BORSA

Impressió

S'ha demostrat en el dia de dobles que hi ha un fort sobrant de diner; poder a això es deu la fermesa general que palesaren les cotitzacions de les accions tractades a fi de mes en el bors del matí, puix que tant les accions ferroviàries com les accions industrials obtingueren algunes millores, com es pot veure contra les cotitzacions del dia anterior.

La sessió de la tarda a borsa ja no fou tan optimista i els valors tractats a fi de mes es varen limitar a un sosteniment quelcom discret, i no n'hi havia per menys; puix que les noves, tant d'ordre polític interior com d'ordre internacional no eren pas molt faugueres.

Als rotlls de comptat els deutes de l'Estat no feren més que sostenir-se, i amb prou feines baixaren al nivell d'operacions.

Les obligacions Municipals i Diputacions, sostingudes.

El rotll d'obligacions ferroviàries es presentà quelcom desigualtat, puix que algunes obligacions obtingueren alguna millora i altres perden terreny.

Les industrials es desenvoluparen amb poc negoci i poques variacions.

Borsi del matí

Canvis reguladors.

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Nord, 40, 20; Alcantà, 35, 0175; Andalusos, 25, 0075; Orenses, 16, 0125; Transversal, 17, 0125; Tramvies O., 28, 01625; Aeri de Montserrat, 26, 0175; Tramvies, 7 per 100, 2, 50, 025; Filipines la sèrie, 401, 170; Sucre ordinaris, 38, 020; Argues de Barcelona, 105, 0225; Banc Hispano-Colonial, 39, 020; Banc Riu Plata, 15, 0125; Crèdit i Docks, 16, 0125; Duro-Felguera, 37, 0175; C. H. A. d'E. Sèrie A, 89, 035; Gas E ordinaries, 117, 0325; Explosius, 128, 030; Mines del Riu, 65, 030; Huileria Espanyola, 46, 0225; Companyia Espanyola de Petrols, 6, 005; Ford, 266, 120; Asfalt i Portland Asland, 70, 025.

Cotitzacions a fi de desembre:

Fantasio

Un triomf inigualable de Martha Eggerth en Casia viva

La «British Films Distributors», Societat espanyola, ha obert la seva casa central a aquesta ciutat

Per a la distribució a Espanya, amb exclusivitat, de les produccions de la Gaumont British Picture Corporation, de Londres, acaba de constituir-se a Barcelona la nova Empresa British Film Distributors, Societat Espanyola Limitada, amb domicili al carrer d'Aragó, núm. 271.

Al front de l'expressada Societat com a director gerent hi ha el conegut i expert cinematògraf senyor Raimond Minguela, persona de grans coneixements i relacions en el qual ve actuant des de fa més de 25 anys.

La British Film Distributors porta a Espanya, per a la seva distribució les millors produccions de la Gaumont British seleccionades curosament i acompanyades amb vistes al gust i preferències del públic hispànic. D'entre els títols més destacats d'aquests films de gran categoria, cal assenyalat: «El vagabundo millonari», amb George Arliss; «El rey de los condenados», per Conrad Veidt i Noah Beery; «Rhodes», drama de gran espectacularitat, basat en la vida del gran explorador Cecil Rhodes per Oscar Homoyka i Walter Huston; «Los tres soldados», film basat en la famosa obra de Rudyard Kipling, per Aubrey Smith i Maureen O'Sullivan; «Los lobos del mar», per John Garrick; «El agente secreto», per Madeleine Carroll i Pe-

EL CINEMA

AVUI, NIT
estrena al
CINEMA

URQUINAONA

del llorejat film de
KING VIDOR

GARY COOPER
Y ANNA STEN
EN
NOCHE NUPCIAL
DIRECCION KING VIDOR
LOS ARTISTAS ASOCIADOS

amb
RALPH BELLAMY
i
HELEN VINSON
Una meravella de direcció i interpretació

Com estava previst
DOSARIO
la cortijera

Ha obtingut un èxit inigualable en la seva estrena al TIVOLI

Nota: Per anteriors compromisos de l'Empresa sols es projectarà una setmana.

AVUI, AL CAPITOL
Estrena de «Angelina, o el honor de un Brigadier»

Una escena d'aquest drama de riallades, finíssima reproducció del Madrid vuitcentista, amb Rosita Díaz, Enri de Rosas, Josep Crespo, Juli Peña, Rina de Liguoro, Andreu de Seguro, Romuald Tirado, basada en l'obra del mateix títol d'Enric Jardiel Poncela

«RATAPLAN»
al cinema Catalunya

Director: Paco Elias. — Estudios Orphea de Montjuic. — Argument: Paco Elias. — Música: Lizcano de la Rosa. — Interpret: Felix de Pomés, Antonieta Colomer, Teodor Busquets, L. Villasil, Roma Tsien, Albert Barrena, etc. Deixant de banda, momentàniament, la part argumental i la interpretació, és just de remarcar que hi ha en aquest film valors netament cinematogràfics davant de les quals no podem sentir-nos indiferents.

Paco Elias ens ha demostrat amb ell ésser un director que posseeix una perfecta visió del cinema. Tot el film és ple de detalls que el descombreixen, d'efectes visuals i sons d'un poder suggeridor inospitat, i té tot ell una frescor, una espontaneïtat, una mobilitat descomulgada en els films nacionals. Per la seva contenció el film s'acosta visiblement a la construcció del film americà i té d'ell aquella acció ràpida, aquella flexibilitat agradabilíssima, aquella varietat escènica, de plans i angles, aquella inquietud de la cambra característica.

Fixem-nos amb alguns travellings, algun d'ells prolongadíssim i perfecte, segur, sense vacilacions, utilitzats generalment en els moments oportuns i quan el caràcter de l'obra, de cert misteri, ho exigeixen. Remarqueu, a més, la manera originalíssima, lluny dels procediments a l'ús, de passar d'una a l'altra escena i el seu hàbil lligament, muntatge precís, encertat que fa que les escenes es succeixin amb normalitat, amb suavitat.

En l'aspecte cinematogràfic, en el que generalment s'entén exclusiu de la direcció — que, naturalment, aquesta abarca molts altres aspectes als quals hom no sembla prestar massa atenció — hi ha veritables troballes demostratives del sentit artístic i cinematogràfic d'aquest director que respon al nom de Paco Elias.

En altres aspectes, «Rataplan» ja no correspon pas a l'excel·lència de la realització tècnica. Cal conveir que la idea origen de l'argument és força elogiada. Quan menys té el que no tenen molts altres films: originalitat, i l'excel·lent sentit humorístic, irònic aduoc en molts moments, amb què és feta l'exposició. Aquesta, però, no és massa normal. A part la inversemblança temàtica — cosa que potser hauria esdevingut encara més agradable de donar-li altre to en desenvolupar l'assumpte — un recarregament innecessari del diàleg, fa alentir de manera excessiva l'acció ràpida de moltes altres escenes. A més, al nostre entendre hi ha una equivocació molt sensible en el film, i és la creació d'un tipus contrari a tota norma cinematogràfica: el tartanet, ja que per recolzar la bona part de la gràcia del film en el seu joc i sobre el seu parlar, dona lloc a exagerades extensions escèniques que trenquen el ritme de l'obra i aduoc produïen pesadesa.

De totes maneres, la inconsistència de la trama es contrarestada per la seva originalitat, per cert to de misteri que intriga al públic, el qual ha sabut mantenir-se durant bona part de l'obra.

Quant a la interpretació, hem de reconèixer que Felix de Pomés, malgrat la seva monotonia d'expressió — els moments d'alegria tenen en ell una traducció que sembla forçada — són surt més que discretament. El paper li escau i el porta amb remarcable gallardia.

Nosaltres hem estat potser els que més tossudament hem censurat Felix de Pomés en anteriors interpre-

A continuació transcrivim uns dels més divertits versos d'aquesta producció

GERMAN: Angelina... ¿A qué hora espera?
ANGELINA: ¡Tú aquí, Germán!
GERMAN: ¿Es extraño?
ANGELINA: ¿De dónde vienes?
GERMAN: De ahí fuera
ANGELINA: ¿Subiste por la escalera?
GERMAN: ¡Claro! ¡Pejando a pejando, pero... qué hacías?
ANGELINA: Dudar
GERMAN: No dudes más y ten fe, ¿No me quieres?
ANGELINA: No lo sé
GERMAN: ¡Esta me va a fastidiar!
ANGELINA: Yo quiero a Rodolfo
GERMAN: ¿Eh?
ANGELINA: Le quiero a él, pero tú eres para mí la tentación, y, como a tantas mujeres me has sorbido la razón, Germán...
GERMAN: ¡Te amo en arrebatos!
ANGELINA: Germán...
GERMAN: Mi vida está rota...
ANGELINA: ¿Germán!
ANGELINA: ¡Quiero o me mato!
ANGELINA: ¿Germán!
GERMAN: ¡Me tienes idiota!

Un espectacle meravellós
Més còmic que una comèdia moderna. Més fastuós que un conte de les Mil i una nits.

ENCANTO DE LA VISTA RECREO DEL OIDO PLACER DEL ESPIRITU

Coliseum AVUI, NIT
Gala aristocràtica

tacions. Sincerament, no ens plavia fies, que els papers que se li oferien no li esqueien massa bé, sigui perquè el no sabés adaptar-s'hi. Amb la interpretació del seu rol de «Rataplan» si no fer-nos variar per complet de criteri, fa que ens reconeixem amb ell com artista. Posa en el seu joc tota la voluntat, i els seus gestos són perfectament cinematogràfics. Si aconseguís dominar la seva expressió, aquest actor potser podrà oferir-nos moltes creacions encara. Antonieta Colomer es mou amb la seva gràcia i la seva simplicitat habitual. Els altres es troben en pla molt inferior, i és la part d'interpretació una de les coses més fluiques de la pel·lícula.

Abans d'acabar volem felicitar Elias, el director, al qual desitjarem veure amb altres temes, ja que creiem que té prou capacitat per a donar-nos films de més talla.

Josep SAGRE

L'estrena d'avui al cinema Fèmina

«Encadenada», la gran producció d'estrena de la qual ens ofereix avui el cinema Fèmina, és, sense cap mena de dubte, una de les més interessants creacions de totes les que fins ara ha realitzat Joan Crawford. Actua en aquest film, junt amb el seu insub-

tituable galant Clark Gable, que és, avui per avui, l'actor que més vegades ha actuat com a coprotagonista amb la cèlebre Venu de Hollywood.

Pròximament...

¡Un gran film!

Segons l'obra de Francesc Gargallo

(autor de «Sor Angélica»)

La pel·lícula d'argument més commovedor i humà d'aquesta temporada

Una exclusiva JOSE BALART

EL OCTAVO MANDAMIENTO

Argumento de FRANCISCO GARGALLO autor de «SOR ANGÉLICA» DIRECCION ARTURO FOPPEL

ASTORIA

AVUI, NIT, ESTRENA D'UN TENDRE POEMA DE LA VIDA ENLLAÇAT EN UNA FILIGRANA D'ART

RESERVEU LES VOSTRES LOCALITATS AMB ANTICIPACIÓ PER TAL D'ADMIRAR LA JOIA BESSONA EN LA SEVA SUBLIM GRANDESA A «LAS CUATRO HERMANITAS»

Un film RADIO... naturalment!

SOLAMENT UN PARELL DE VEGADES L'ANY PODEU ADMIRAR LA VOSTRA ESTRELLA FAVORITA

Metro-Goldwyn Mayer

Encadenada

AVUI ESTRENA AL

TEATRO FEMINA

«Anita la Pelirroja», s'estrena avui

«Anita la pelirroja», la meravellosa pel·lícula que ve a recollir els flors sembrats a «Les quatre germanetes», és una de les pàgines de la pantalla que més grans valors cinematogràfics venen a oferir al públic.

«Anita la pelirroja» és el film que astorà la joventut. «Anita la pelirroja» arribarà davant del públic i trobarà aquest completament saturat de temes amanerats i absurds, els quals forçosament havien de ensar-se la imaginació. «Anita la pelirroja» té, ultra tots aquests atractius que formen un contrast amb allò exhibit anteriorment, la presència d'un estil nou i excepcional.

La deliciosa Anne Shirley és la principal protagonista d'«Anita la pelirroja». Anita és un estel juvenisim que ha escalat el cobdiciat cim de la glòria amb un sol film: el que molt aviat exhibirà la prestigiosa marca Radio en el cinema de les seves grans exclusives d'estrena, l'«Astoria».

Juntament amb la deliciosa Anne la «pelirroja» adorable, interpreta el principal «rol» d'oponent Tom Brown, simpàtic i jove, galan que sense exhibir aires decoratius de conquistador, es situa al nivell que li correspon pel seu art.

La parella Tom Brown-Anne Shirley seran els herois del moment com ahir ho foren Katharine Hepburn i Douglas Montgomery en aquella inol·lidable superproducció de la Radio «Les quatre germanetes», escrita per una dona, com ho és igualment «Anita la pelirroja».

Avui, a l'«Astoria», es reproduirà aquesta pàgina de joventut. El públic sabrà aplaudir-la com es mereix.

ULTIMA HORA, el diari de multituds

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

En l'aniversari de l'assassinat de Layret

CONTINUEN REBENT-SE ADHESIONS
Tot fa pressagiar que diumenge vinent el nostre poble acudirà en massa a recordar la figura del que fou gran lluitador català. Donem avui algunes de les moltes notes que rebem de convocatòria per a assistir al cementiri.

UN ACTE
L'Agrupació Cultural Catalana, començant el XV aniversari de l'assassinat de Francesc Layret, celebrant un acte a la memòria del gran lluitador dels ideals de Llibertat i Justícia, en el qual prendran part el ciutadà Miquel Vilagines i l'Il·lustre catedràtic doctor Jaume Serra Hunter, el qual desenvoluparà el tema «Francesc Layret teòric i home d'acció».

L'acte, que serà públic, tindrà lloc aquesta nit, a les deu, a l'estatge de l'Agrupació (Avinguda Portal de l'Àngel, 6, paral·lel).

VETLLADA NECROLOGICA
Avui, divendres, amb motiu del XV aniversari de la mort del malaguanayt Francesc Layret, el Centre Català d'Esquerra del Clot (carrer Clot, 72, 1r.), celebrarà una vetllada necrològica a la memòria del gran lluitador, en la qual prendran part els oradors Manuel Guals, diputat al P. O. i Joan Pujol i Pont, ex-comissari de la Generalitat a Tarragona.

UNA NOTA DE LES JOVENTUTS REPUBLICANES FEDERALS

Aquest Comitè de Joventuts ha organitzat per a demà, dissabte, dia 30 del corrent, a les deu de la nit, una vetllada necrològica dedicada al Mestre senyor Francesc Pi i Margall i als màrtirs Francesc Layret i Salvador Seguí. L'esmentat acte tindrà lloc al seu estatge social, carrer de Gràvia, 1, principal, i hi prendran part els companys Albert Cals, Antoni Sabrés, Joan Campdelacreu, Duran Bellerà i J. Martí Fecet.

També fa avinent aquest Comitè local de Joventuts que diumenge vinent, dia 1 de desembre, anirà en col·lectivitat al Cementiri del Sud-Oest, per a fer ofrena d'un ramell de flors naturals a les tombes d'aquells grans amants de la humanitat Francesc Layret i Salvador Seguí.

L'acte tindrà lloc a dos quarts de dotze a l'habitatge esmentat Recinte Lliure.

Per la present, convocades totes les entitats i joventuts als esmentats actes.

CRIDA ALS BADALONINS

Rebem, del senyor M. Cabot, les següents ratlles:

«Al Comitè Pro Institucions Francesc Layret.

Volguis amics:

Siguin els actes que es vulgui que es facin en record i homenatge del pleit Layret, no hi ha de mancar mai, ni crec que mai hi manqui, l'assistència de la democràcia de Badalona.

Cert és que Badalona ha donat el nom de Layret a una de les principals vies, però les esquerres de Badalona no podrien pagar mai el profit tret de les ensenyances de Layret, que tant contribuïren al relleu que assoliren els Ajuntaments republicans de Badalona en els anys 1914, 15, 16, 17 i 18, durant els quals Layret era la nostra principal guia.

No podem deixar de recordar mai els lligams polítics que a Layret ens unien.

Fou l'any 1913, que els nacionalistes republicans de Badalona, per primera vegada ens tirem a la sort per a fer recompte de forces en les eleccions legislatives al districte Badalona-Granolers i aixequem la bandera amb la candidatura del gran prestigiós nom de Francesc Layret i Fois.

No podem tampoc oblidar a Badalona, entre altres moltes coses, l'activitat i gran intervenció, sempre abnegada, en aquell gran procés del Lligat de Roca i Pi, escarni i atropellament als agrats interessos dels pobres de Badalona, on Layret tenia posats tots els seus amors i el seu gran talent. Gràcies al mandat dels seus assassins, al seu traspass i a les circumstàncies posteriors tan poc favorables, que, dit sigui de passada, la infàmia consumada contra els pobres malalts de Badalona, no ha tingut encara la seva justa reparació.

Ara, en la diada en què tots els amics, que poden, fareu acte de presència, acotem el cap amb respecte davant les despulles de l'enyorat mestre, bon destilant algunes llàgrimes, compeu-mhi també a mi, present en esperit, dipositant un pensament sortit del fons de la meua ànima.

Recorda el nostre President, Lluís Companys que no ens oblidem d'aquell altre gran ciutadà que es digué Salvador Seguí.

En l'any 1918, de les grans lluites del proletariat, que no cobrien les necessitats de la llar per la gran pujada de tots els articles, Badalona, poble eminentment treballador, varen ésser a dotzenes les vagues i conflictes socials. Manca de lleis especials, les autoritats

locals que entenien en els assumptes, no tenien altres elements per a proposar solucions que els dictats de la nostra consciència i el nostre cor. Així anàvem resolent els conflictes de la manera més humana possible, però, en el mes d'agost del dit any, a una casa molt poderosa, li degué semblar molt petita la intervenció de l'Alcalde, i precsindí d'ella en el conflicte de la seva fàbrica. Resultat d'aquest fet: un dia de dol per a Badalona i la dimissió de tot l'Ajuntament solidaritzant amb el seu alcalde, per no voler admetre imposicions de les autoritats delegades del poder central, que eren una bafa i escarni a la població obrera badalonina.

Recordo com si fos ara, per aquest motiu, haver rebut la visita d'en Seguí acompanyat d'en Pestanya, als quals no coneixíem, i dels quals recollíem les seves salutacions i els més generosos ofriments...

J. MARTÍ CABOT
Sant Julià de Lòria (Andorra), 25 de novembre del 1935.

LA JOVENTUT D'ESQUERRA CATALANA
Aquesta Joventut avisa els companys que vulguin acompanyar la comissió encarregada de portar una corona a Francesc Layret, que es presentin a les deu del matí de diumenge, dia 1 de desembre, a l'antic Bar Zorrilla, carrer de Menéndez Pelayo, 26.

Focs de Bengala

AQUELL PARE

D'entre totes les fotos que ha produït la guerra italo-etiòpica, la que m'ha fet més impressió ha estat una, de gran mida, que va inserir dies enrera la premsa gràfica. Es tractava d'un soldat d'infanteria, italià, que anava cap a embarcar-se, d'uniforme i amb la impedimenta. Un home, encara jove i c's seguit, a tots tres, una dona cosidora. Ni el rostre d'aquell soldat expressava gaire entusiasme, ni el dels seus familiars gaire satisfacció. Dirieu que tots quatre acceptaven la sort amb el fatalisme del qui no pot tornar-s'hi...

«¿haurà estat d'aquell home?»

J. M. FRANCÉS

LA CEDA ES UN PARTIT DISCIPLINAT

Per això Jaumar continua essent alcalde interí gestor

Evidentment no hi ha partit més disciplinat que la CEDA a Catalunya. Són les víctimes propiciatòries de les jugades del seu cap suprem — així anomena el senyor Jaumar a Gil Robles — i continuen tan adictes als postulats de justícia social, motor i nord dels cedistes mentre són a l'oposició.

Vàrem tenir ocasió de comprovar-ho ahir mateix al migdia, a l'hora en què a l'Alcaldia s'acostuma rebre els periodistes.

El primer que va dir el senyor Jaumar és que, ell, home disciplinat, estava amantat a les ordres del partit, i a Catalunya, a les del senyor Cirera i Voltà.

La melodia de la conversa del senyor alcalde interí gestor va ésser durant tota l'estona — nosaltres som uns homes disciplinats que estem ac — en espera del que ens vulgui ordenar el Partit. Ahir la justícia social i la protecció dels de sota no va tenir plaça en la conversa.

Els periodistes i el senyor Jaumar semblava que jugaven al gat i la rata. Els periodistes volent saber el pensament íntim dels homes de la CEDA, després de la jugadeta del seu cap suprem amb el senyor Cambó portant-los el cambronista senyor Vilalonga disfressat de cedista valencià, i el senyor Jaumar fent el distret digué:

— Nosaltres som un partit autònom però de debò, no com certs partits que s'anomenen autonomistes i quan

els convé van a Madrid a treballar contra l'autonomia.

Cal dir que quan el senyor Jaumar deia això no hi havia cap conseller lligaire al seu despatx. En canvi hi eren tots els cedistes catalans.

— Pòdeu dir que no és cert, el que han dit alguns diaris que en el nostre estatge social, a Acció Popular Catalana, hi hagués crítics ni discussions. Així el qui mana és el senyor Cirera i Voltà. Es clar el senyor Cirera i Voltà i el Comitè d'acció política, i també, el nostre cap suprem de totes les regions, senyor Gil Robles.

— Tot això ho vàreu dir al senyor "longa?"

— Sí, tot.

— I no tindrà conseqüències el que ha passat ací al davant?

— Nosaltres som disciplinats...

— Vull dir si no passarà res?

— Nosaltres som disciplinats...

— Bé, li ho hauré de preguntar d'una manera clara. Vull dir si vostès no marxaran d'aquesta casa.

— Nosaltres som disciplinats... No estarem ací ni un dia més, ni un minut més, ni tampoc un dia menys, ni un minut menys, de quan ens ho digui el partit.

No ens negarem que una conversa portada a aquest tren havia d'ésser molt interessant. Vàrem sortir edificats de disciplina política, de caps regionals i de caps supremes que mai no s'equivocuen.

la humanitat

NUMERO EXTRAORDINARI

AMB MOTIU DE L'ANIVERSARI DE L'ASSASSINAT DE

Francesc Layret

PUBLICARÀ DEMA, DISSABTE

UN NUMERO EXTRAORDINARI

Articles i comentaris exclusius de Lluís Companys, Ventura Gassol, Joan Lluhi, Martí Barre-

ra, Joan Comorera, Pere Mestres, Martí Esteve i Gabriel Alomar.

Llegiu dissabte

la humanitat

El Negus, uniformat a la moda europea, passa revista de 1.500 soldats. Aquests soldats han acabat el període d'entrenament, el qual ha estat el primer que des de l'ordre de mobilització s'ha realitzat sota les ordres d'oficials belgues

(Foto. Keystone)

antena

Tot cau sota el pes renovador del segon bienni. Ara 133 diputats constitueixen, en un Parlament de 450 representants, la conjuntura del Govern.

En temps d'Azafra 180 diputats no donaven suficient garantia per a prosseguir l'obra republicana. Ara, amb 133, buscats amb llum de ganxo, es pot anar derogant, derogant...

El Governador general es va encomanar l'eufòria carnetista d'En Jover i Vallés i Pujals i l'home va dir que el que no tindrà aquell document no votaria.

«El governador general, però, no sap que hi ha més 500 Ajuntaments gestors, que hom ha destituït i lliurat a la fam empleats municipals només per ésser, uns i altres d'Esquerra? També es veu que no sap que s'acaba de denegar un acte polític al Centre Republicà Socialista de la Bisbal. Que hi ha molts i molts Centres clausurats, només per ésser d'Esquerra. Que gaudim de tanta llibertat que hi ha uns quants ciutadans de Santa Coloma que se'ls té prohibida la presència en un local públic determinat. Que... ¿per què fer més llarga la llista que tot Catalunya té a la memòria?»

«Creu sincerament el senyor Vilalonga que es pot parlar seriosament de Carnets i eleccions, ateses les circumstàncies perquè es ja passar els ciutadans i col·lectivitats d'Esquerra?»

Què pensa Catalunya? Antena té establerta una mena d'Oficina electoral a la qual es reben dades de tot Catalunya.

El Carnet electoral ens ha permès descobrir, després del 6 d'octubre, la posició electoral de les dretes catalanes. ¿I quines actes d'escriure ens arriben?

De Reus ens comuniquen que s'han sol·licitat 2.000 Carnets, en un cens d'uns 18.000 vots! Bon resultat, excel·lents republicans i catalanistes reusencs.

També ens arriba l'acta d'igualada: Altres 2.000 més sobre un cens de 9.000 vots.

Després d'aquests resultats comprendran perfectament els nostres lectors perquè a La Veu han donat la consigna: «Cal saber nedar!»

Aquesta vegada a la Lliga li ha donat un resultat esplèndid el seu sistema de captació de voluntats: «costa menys convèncer un home que tot un poble».

No varen poder reeixir de convèncer Don Alfonso, però ara s'hi ha deixat caure Gil Robles. Cirera va fer-se seus els isidres, però els il·lustres amics han guanyat la batalla convenient l'home. Don José Maria i Don Francesc faran un partit sol a Catalunya.

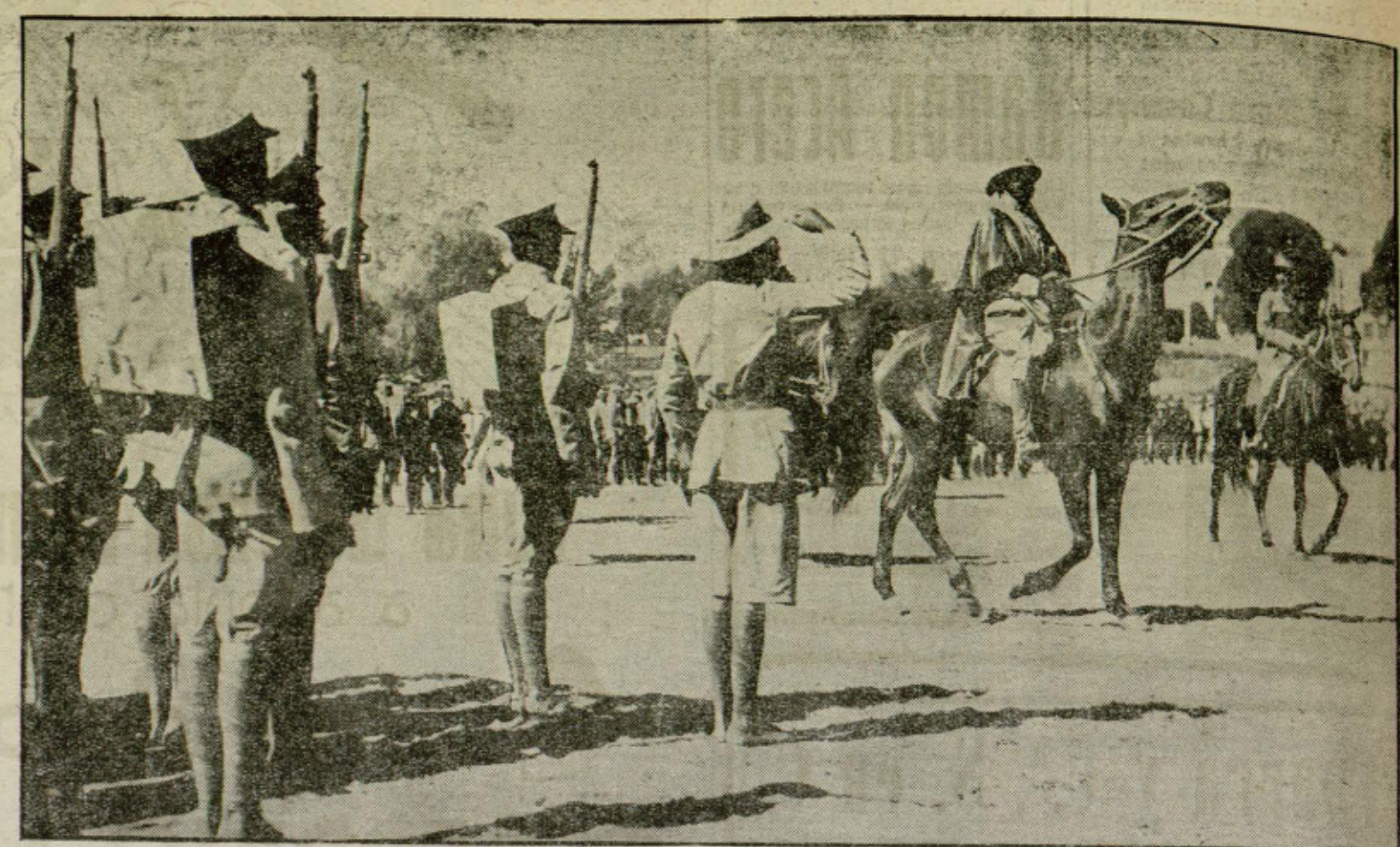
En Cirera? Que s'aconselli pensant que no constitueix un cas únic del «no és menester el traïdor, etc., etc.»

«De otra laca social, gracias al laicismo oficial, queremos ocuparnos. I immediatament els angellets de celles peludes i pantalons curts de El Correo esjereixen la carinada amb els robotaris sacri-legs, comessa per ordre de les es-

querres, i amb els partidaris que es vénen succint des de... el 14 d'abril del 1931.

La família, l'ordre, tot rodola per terra com un copalita en el dia de la presa de possessió del nou governador. I tot això no es altra cosa que: «... una prueba de la misericordia de Dios que nos revela claramente el peligro para que nos apartemos de él antes de que llegue la ocasión de que haya de ejercer su justicia».

No ens volem posar per a res en aquests paràgrafs finals, tota vegada que no enténem absolutament res de les intrínsecas qüestions de la misericordia divina potser ca diríem alguna que, sen-

El Negus, uniformat a la moda europea, passa revista de 1.500 soldats. Aquests soldats han acabat el període d'entrenament, el qual ha estat el primer que des de l'ordre de mobilització s'ha realitzat sota les ordres d'oficials belgues

(Foto. Keystone)

antena

Tot cau sota el pes renovador del segon bienni. Ara 133 diputats constitueixen, en un Parlament de 450 representants, la conjuntura del Govern.

En temps d'Azafra 180 diputats no donaven suficient garantia per a prosseguir l'obra republicana. Ara, amb 133, buscats amb llum de ganxo, es pot anar derogant, derogant...

El Governador general es va encomanar l'eufòria carnetista d'En Jover i Vallés i Pujals i l'home va dir que el que no tindrà aquell document no votaria.

«El governador general, però, no sap que hi ha més 500 Ajuntaments gestors, que hom ha destituït i lliurat a la fam empleats municipals només per ésser, uns i altres d'Esquerra? També es veu que no sap que s'acaba de denegar un acte polític al Centre Republicà Socialista de la Bisbal. Que hi ha molts i molts Centres clausurats, només per ésser d'Esquerra. Que gaudim de tanta llibertat que hi ha uns quants ciutadans de Santa Coloma que se'ls té prohibida la presència en un local públic determinat. Que... ¿per què fer més llarga la llista que tot Catalunya té a la memòria?»

«Creu sincerament el senyor Vilalonga que es pot parlar seriosament de Carnets i eleccions, ateses les circumstàncies perquè es ja passar els ciutadans i col·lectivitats d'Esquerra?»

Què pensa Catalunya? Antena té establerta una mena d'Oficina electoral a la qual es reben dades de tot Catalunya.

El Carnet electoral ens ha permès descobrir, després del 6 d'octubre, la posició electoral de les dretes catalanes. ¿I quines actes d'escriure ens arriben?

De Reus ens comuniquen que s'han sol·licitat 2.000 Carnets, en un cens d'uns 18.000 vots! Bon resultat, excel·lents republicans i catalanistes reusencs.

També ens arriba l'acta d'igualada: Altres 2.000 més sobre un cens de 9.000 vots.

Després d'aquests resultats comprendran perfectament els nostres lectors perquè a La Veu han donat la consigna: «Cal saber nedar!»

Aquesta vegada a la Lliga li ha donat un resultat esplèndid el seu sistema de captació de voluntats: «costa menys convèncer un home que tot un poble».

No varen poder reeixir de convèncer Don Alfonso, però ara s'hi ha deixat caure Gil Robles. Cirera va fer-se seus els isidres, però els il·lustres amics han guanyat la batalla convenient l'home. Don José Maria i Don Francesc faran un partit sol a Catalunya.

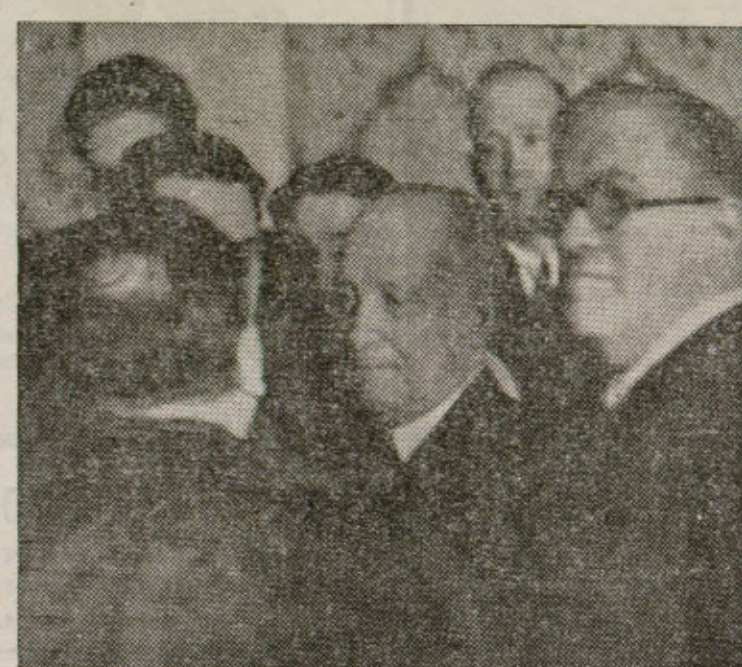
En Cirera? Que s'aconselli pensant que no constitueix un cas únic del «no és menester el traïdor, etc., etc.»

«De otra laca social, gracias al laicismo oficial, queremos ocuparnos. I immediatament els angellets de celles peludes i pantalons curts de El Correo esjereixen la carinada amb els robotaris sacri-legs, comessa per ordre de les es-

querres, i amb els partidaris que es vénen succint des de... el 14 d'abril del 1931.

La família, l'ordre, tot rodola per terra com un copalita en el dia de la presa de possessió del nou governador. I tot això no es altra cosa que: «... una prueba de la misericordia de Dios que nos revela claramente el peligro para que nos apartemos de él antes de que llegue la ocasión de que haya de ejercer su justicia».

No ens volem posar per a res en aquests paràgrafs finals, tota vegada que no enténem absolutament res de les intrínsecas qüestions de la misericordia divina potser ca diríem alguna que, sen-

Ha acabat la vista de la causa que es segueix al Tribunal de Madrid contra Francisco Largo Caballero. El senyor Largo Caballero és felicitat després de l'informe que ha fet el fiscal

(Express - Foto.)

A les mines de carbó de Galies s'hi ha establert un servei de socors contra accidents. Un membre de l'equip de salvament realitza uns exercicis. Els accidents reals són tanmateix molt freqüents

(Express - Foto.)

Obertura de curs de l'Acadèmia de Jurisprudència

El seu president, senyor Amadeu Hurtado, pronuncià un magnífic discurs sobre el pensament jurídic català

Ahir, a dos quarts de vuit de la nit tingué lloc al Saló d'Actes del Col·legi de Notaris, l'obertura del curs de 1935-36 de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

L'acte revestí gran solemnitat i se voler, faria una gran trencadissa...

No donarem l'abast. Després dels automòbils els vallets. Es veu que certs personatges no volien anar a peu de cap de les maneres.

En 1933 s'havien de comparar automòbils, Azafra i Andrés Castaño no disposen de moltes reserves de secrets. Només tenen 250.000 pesetes, diners que podria Andrés Castaño dedicar a fins més... secrets, però no ho fa.

Castaño deixa el càrrec, canvia la situació, s'acaba el primer bienni i un bon dia, després de viatges i regateigs amb cases estrangeres comença a arribar una caravana d'automòbils italians...

Com havia anat la cosa?

assistiren a ell destacades personalitats del nostre món jurídic. A la presidència els senyors Amadeu Hurtado, president de l'Acadèmia; Santiago Gubern, president del Tribunal de Cassació de Catalunya; Eudard Alonso, president de l'Audiència; Roig i Bergadà, degà d'advocats; Marimon, Colom, Cardoner, Duran i Canyameres i altres elements de la Junta de Govern. També ocupaven lloc de preferència els senyors Joan Moles, Pere Comes, Maluquer i Viladot; Pere Coromines; Laporta, Cases Carbó, Josep Xirau, Pere Vergés, Carrasco i Formiguera i altres que sentim no recordar.

Obri l'acte el secretari senyor Marimon, el qual donà lectura de la memòria del passat exercici.

Seguidament el senyor Amadeu Hurtado pronuncià el discurs inaugural sobre el «Pensament jurídic català».

L'Il·lustre jurista començà la seva disertació saludant a les autoritats i representacions assistents a l'acte i agraï als seus companys la seva elevació a la presidència.

EN EL PROXIM ANIVERSARI DE L'ASSASSINAT DE LAYRET

Demà, dissabte, dia 30, a les set de la tarda, hora aproximada en la qual farà quinze anys que Francesc Layret caigué fentat de bales, tindrà lloc, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carne, núm. 30, una solemne sessió necrològica, organitzada pel Comitè Pro Monument i Institucions, en la qual parlaran els oradors següents:

JORDI ARQUER
E. GRANIER BARRERA
UN REPRESENTANT D'ACCIO CATALANA
J. PUIG I FERRETER
MANUEL SERRA I MORET

Exposà detalladament els efectes de l'actual evolució de la ciència jurídica, motivada pel fet essencial de l'aspiració de les masses com a subjecte de Dret, les quals han fet irrupció amb una força desconeguda dintre el contingut de les lleis, com un factor de transformació d'una personalitat encara imprecisa, però tothora més asserbent i amb una multiplicitat de sentiment i d'ambicions que escapen a tot intent immediat de classificació científica.

Anàlisi següentment les principals teories dels tractadistes actuals més destacats per a reformar conceptes a través de fets tan transcendents, com l'aparició de la malaltia social de les dictadures.

El senyor Hurtado feu referència a les activitats desenvolupades per l'Acadèmia en defensa del dret propi català que representa — digué — la força inicial del nostre sentiment de renaixença política, mantenint viva la protesta contra la darrera mutilació de l'antiga sobirania.

La facultat de fer les nostres lleis civils ens va ésser restituïda; l'esforç dues vegades secular dels nostres homes va arribar un moment a assolir bona part del seu objecte. Quan va existir la llibertat, no va trobar, ni arribà a produir el seu clima. Ho diu prou clar — continuà dient l'Il·lustre orador — l'eclipsi immediat que sofrí l'organisme legislador de Catalunya i ho diu també prou clar l'actitud desmanada del Poder Central l'aplicació rigorosa de les limitacions constitucionals, contra lleis dictades per catalans.

Les nostres forces — encara que siguin modestes —, cal aplicar-les d'ara a ajudar la consciència jurídica del nostre país a preparar la seva adaptació al nou ordre de coses que ha de crear la llibertat política de Catalunya.

Sabem — digué — que l'activitat de la nostra Acadèmia en el curs darrer no tingué cap altra objecte: Enfrontar els nostres companys amb els problemes vius de la nostra hora en el nostre poble. Donar la sensació que no podem quedar al marge de les preocupacions de la multitud i excitar-los a estudiar la revisió del nostre Dret d'acord amb els corrents científics moderns.

Amadeu Hurtado s'estengué considerablement sobre el renaixement de la personalitat política de Catalunya, dient que aleshores el pensament jurídic català ha de prendre prou volada per a ésser altre cop l'impuls del dia i la base fonamental d'una estabilitat futura, més sòlida que en la situació passada.

El president de l'Acadèmia manlità el seu magnífic inaugural manlità festant que la Patria no era altra cosa que un paisatge sinó la justícia, i agraï als seus companys la seva elevació a la presidència.

El senyor Hurtado en acabar fou molt felicitat i llargament aplaudit.

Les visites a la tomba de Macià

Ahir foren també dipositats diversos ramells de flors a la tomba de Macià. Entre aquests ramells mereix destacar-se el que fou lliurat per Josep Terradellas, junt amb altres companys socis de la Joventut de la Païç.

Entre les dificultats que troben els italians per a imposar-se a Abissínia, hi ha la manca d'algun i la gran tropical. Heus-vos-els ací cercant un pou d'aigua nus de cos. ¿Podran resistir aquestes penúries per molt temps?

(Foto. Keystone.)

Entre les dificultats que troben els italians per a imposar-se a Abissínia, hi ha la manca d'algun i la gran tropical. Heus-vos-els ací cercant un pou d'aigua nus de cos. ¿Podran resistir aquestes penúries per molt temps?

(Foto. Keystone.)

Entre les dificultats que troben els italians per a imposar-se a Abissínia, hi ha la manca d'algun i la gran tropical. Heus-vos-els ací cercant un pou d'aigua nus de cos. ¿Podran resistir aquestes penúries per molt temps?

(Foto. Keystone.)

Entre les dificultats que troben els italians per a imposar-se a Abissínia, hi ha la manca d'algun i la gran tropical. Heus-vos-els ací cercant un pou d'aigua nus de cos. ¿Podran resistir aquestes penúries per molt temps?

(Foto. Keystone.)

Entre les dificultats que troben els italians per a imposar-se a Abissínia, hi ha la manca d'algun i la gran tropical. Heus-vos-els ací cercant un pou d'aigua nus de cos. ¿Podran resistir aquestes penúries per molt temps?

(Foto. Keystone.)